

VAŽENÍ ČTENÁŘI!

Vzhledem k neuspokojivému stavu v oběhu časopisu a neanázím s tím spojeným jsme se rozhodli změnit okruhy oběhu jednotlivých čísel BODLÁK podle následujícího rozpisu. Adresáti označení slovem "okruh" jsou podle dohody (přip. našeho předpokladu) oprávněni utvořit si další - menší - oběh časopisu podle vlastního uvážení, avšak tak, aby se jim dané číslo vždy vrátilo zpět a mohli ho pak zaslat na adresu redakce. Tito čtenáři nechtě laskavě oznámí redakci vždy datum kdy časopis obdrží (poštačí koresp. listek) a zhruba předpokládanou dobu držení časopisu.

Znova upozorňujeme čtenáře, aby si pečlivě poznamenali adresu následujícího čtenáře kterému číslo zasílají. Při změně adresy nebo vrácení záhlavky zašlete časopis redakci. Ostatní pokyny stanovené pro původní okruhy zůstávají v platnosti !!!

Okruh č.1.

1. Margita Kolečková, Brněnské 9, Prostějov 740 01
2. Jaromír Vališ, Hrdinů 640, Uničov 783 91
3. Josef Matějka, U splavu 1749, Gottwaldov - Zlín, 760 01
4. Jana Strouhalová, Za kulturním domem 801, Kamenice n/Lipou 394 70
5. Bundil Michal, Pokrovského 1791, Praha 5 155 00
6. Zdeněk Štěl, Skuteckého 1087, Praha 6 - Řepy 163 00

7. REDAKCE

Okruh č.2.

Zůstává beze změny !!!

1. Kapitán Kid
- 2.
3. a t d.....

Okruh č.3.

1. Trčka Pavel, Holubova 6, Praha 5 Smíchov 150 00
2. Janák Ladislav Ondříčkova 814, Nové Město p. Sárkem
3. Miloš Hlávka (jun.) Kozohorská 330, Nový Knín 262 03
4. Jaroslav Rop Třída lid. milicí 24, Prostějov 798 01
5. Renata Francová, Na výsluní 1330, Hradec Králové-Kluky 500 05 "OKRUH"
6. René Matouš, Rooseveltova 76/IV, Chlumec nad Cidlinou "OKRUH"
7. Redakce

Okruh č.4.

1. Šulc Roman, Vaňov 77, Ústí n/Lebem 40001
2. Langová Blanka, Smetanovo náměstí 1880 Havlíčkův Brod 580 01
3. Krenáček František, Železničářská 17 2, Česká Lípa 470 01 "OKRUH"
4. Pavel Jelínek, Karla Marxe 4567, Chomutov 430 04
5. Kozánek Petr, Dřevařská 11, Cheb 350 02
6. Šudák Pavel, U stadionu 943, Kuřim 664 34
7. Vlasek Jaroslav, Pražského 1688, Česká Třebová 560 02
8. Sejbal Dalibor, Popradská 1275, Ústí n/Orlicí 562 01
9. Redakce

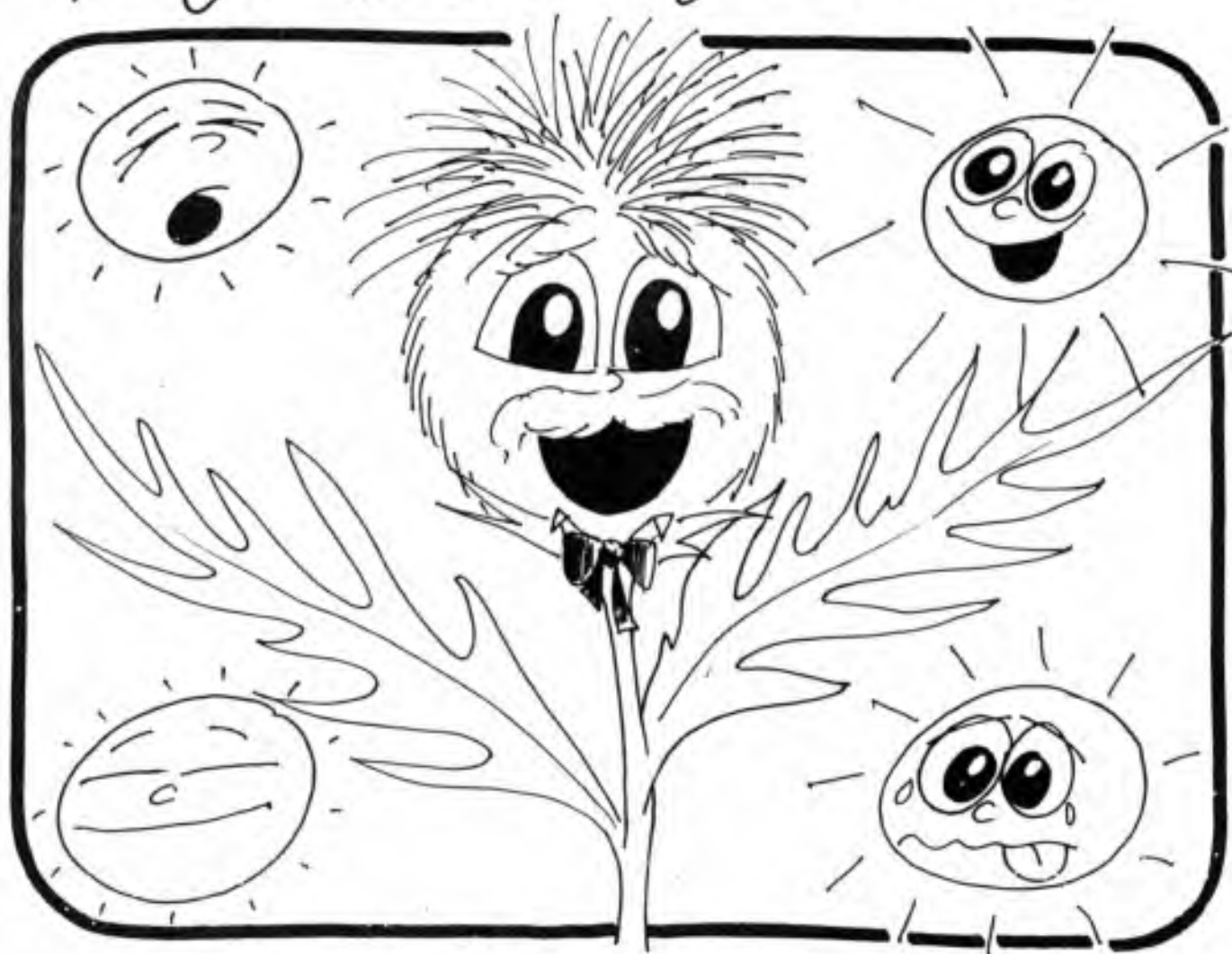
Příjemné chvíle s časopisem BODLÁK přeje R e d a k c e

BODLÁK

ČASOPIS TRAMPSKÉ OSADY

SAMOTÁŘŮ

★ JASNÁ HVĚZDA

A H O J   K A M A R Á D I !

BODLÁK
č. 5

Tak jsme zase tady! Po delší odmlce Vám opět předkládáme k laskavému nahlédnutí trochu toho počtení na dlouhé zimní večery. Snad budete spokojeni. A teď už k obsahu:

Na slovičko (náš fejeton)	strana 3.
Píseň o vlasti a Vlastě (píseň)	4.
Redakční stránka Bodláku	5.
Causa P O R T A (dnes naposled)	6-9.
The ocas Western story (povídka z Trapsavce 1988)	10-11.
Blues pro přísnou tchýni (píseň)	12.
Vypečená svatba na Womeru	13-16.
Náš rozhovor: Jaroslav Málek - Bob	17-19.
Pohádka o perníkové vile	20.
Blaničtí rytíři (na aktuální téma)	21-26.
MI + KO (poesie Bodláku)	27-28.
Okénko Kapitána Kida	29-32.
Modrý tirák - III. část	33-34.
Prcek, Kudlas a spol. - MANÉVRY (II. pokračování)	35-38.

O b ě a s n í k   BODLÁK vychází nepravidelně v počtu pěti kusů. Fotografie, textová stránka, kresby a úprava použita se svolením autorů, nebo vlastní. Pořizování kopií n e n í dovoleno! Příspěvky zasílejte DOPORUČENĚ, strojopisně A4. Nevyžádané rukopisy a materiály se nevracejí.

N E P R O D E J N Ě   !!!

NA SLOVÍČKO ...

Tak a máme tady zimu. Ani jsme se nenadáli, léto bylo pryč, potom podzim a nebýt prvního sněžení, nevšimli bychom si nejspíš ani jak ten čas letí. Týden za týdnem, rok za rokem... Spěcháme, ba přímo letíme, marně honíc čas, schůzku, vlak či peníze, prostě každý to své. A při tomhle spěchu si ani neuvědomíme, že se nám tak nějak vytrácí smysl toho bláznivého snažení. A taky hodnoty.

Ty, které jsme v letech nedávno minulých pokládali za jediné skutečné, za které je potřeba kolem sebe mlátit hlava-nehlava (a snad to byla pravda....)

Ideály se scvrkávají, stávají se nepodstatnými, vyvolávají úsměv. Jenže mám dojem, že se vlastně smějeme sami sobě, své slabosti, neschopnosti, pohodlí. Zdůvodnění jsou stále rafinovanější, důvody objektivní a nepřekonatelné...

"Všechno má svůj čas" řekne flegmatik, co je mu všechno fuk. Jako mnohým - ostatně ono je to asi jednodušší - proč narážet ústy do zdi že ?!

Každý z nás kdo se jednou infikoval nemocí trampingu, je nevyléčitelně nemocnej. To si myslím pořád. Ale na každým z nás taky záleží, jestli týhle nemoci podlehne a občasné léčebné zákroky MUDr. Osudu bere jako nutný zlo, a nebo začne antibiotika pohodlíčka a páprďáctví užívat stále častěji a častěji... Jestli prostě pojede dál, nebo bude vzpomínat "jaký že to bejvaly časy" a nebo ani to ne. Tohle strejcovství je totiž universální!

Měníme byty, zaměstnání, někteří i manželky či manžely. Starosti nás fackují jednou z prava, jednou z leva, a najednou se pro nás stává ten starej kamarád tramping (co nikdy nezklamal) k nepotřebě. Přestáváme na něj mít čas, stává se nám dokonce něčím jako "hříchem z mládí", kaňkou na životě a omlouváme to přirozeným vývojem osobnosti. Prdlajs! To je obyčejná levota přátelů! A podraz - nás samotných na sobě (jako ten smích), ale taky na ostatních, protože nežijeme ve vzduchoprázdnu.

Nechci se stát tramským agitátorem, ale do nového roku bych měl jedno přání: "Nekopejte do ideálu, ani na zem spadlých!"
Ono totiž není důležité jak se věci nazvou, ale jaké opravdu jsou.

- Daktari -

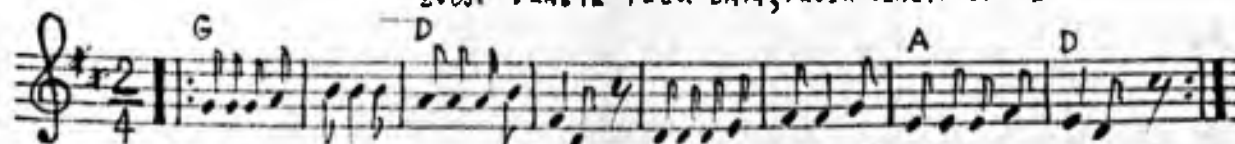

PÍSEŇ O VLASTI A VLASTĚ

STŘEDNĚ RYCHLE

1. AZ MĚ POZVE ARMÁDA TAK SE BUDU LOUŽIT
SVOJÍ VLASTĚ PUSK DĀM, PŮJDU VLASTI SLOUŽIT

NA PADRŤSKÉ RYBUČKY PŮJDU VLASTI SLOUŽIT, SVŮJ SAMOPAL OBJÍMAT
A PO VLASTĚ TOUŽIT

2. BUDU DĚLAT RAJŮNY A MALÉRY K TOMU
JEŠŤE NA MĚ VELITEL NEJMÍN TIGRĚ HROMU
[NA PADRŤSKÝCH RYBNICÍCH BUDU VLASTI SLOUŽIT
SVŮJ SAMOPAL OBJÍMAT A PO VLASTĚ TOUŽIT]
3. POSÁDKOVA VĚZNICE SVÍTÍ DO DALEKA
JEJÍ CELA ŮTULNA DÁVNO NA MĚ ČEKÁ
[V POSÁDKOVĚ VĚZNICI BUDU VLASTI SLOUŽIT
MRTVĚ V OKNECH OBJÍMAT A PO VLASTĚ TOUŽIT]
4. POTOM PŘÍJDE LOUČENÍ, BOŽE JAKÁ KRÁSA!
ŽE TO PŘEŽIL VE ZDRAVÍ, MŮJ VELITEL JAČA.
[SVÝM ODJEDEM Z KASÁREN BUDU VLASTI SLOUŽIT
ZAVAZADLO OBJÍMAT A PO VLASTĚ TOUŽIT]
5. AZ SE Z VOJNY NAURÁTÍM, S VLASTOU OŽENÍM SE
PŘIBLIŽNĚ TAK NA TÝDEN MŮJ SVĚT ROZJASNÍ SE.
[AZ SE Z VOJNY NAURÁTÍM, BUDU VLASTĚ SLOUŽIT
DEN CO DEN JÍ PROKLÍNAT A PO ZBRANI TOUŽIT]

HUDBA a TEXT: MILOŠ
HLÁVKA

REDAKČNÍ STRÁNKA

- Po přečtení všech zaslaných prací (ze kterých jste se měli možnost dozvědět na stránkách Bodláku) rozhodla komise o udělení titulu "POTÁPKA 1988" takto:

Poesie: I.místo - Kozel za báseň V Z P O U R A
II.místo - Miloš za báseň Když popravují básníky...
III.místo - neuděleno

Próza: I.místo - Miloš za povídku O perníkové vile
II.místo - Miloš za povídku Potlach v údolí disciplíny
III.místo - neuděleno

Fotografie a kresba - ceny neuděleny

Všem účastníkům soutěže děkujeme a vítězům ještě jednou připomínáme, že čestný titul "Potápka 1988" mohou řadit před své jméno pouze do vyhlášení dalšího ročníku soutěže.

- Vzhledem k potížím, které redakce měla s organizováním a vyhodnocováním čtenářské soutěže "Memoriál o cenu Františka Potápký" jsme upustili od pořádání dalších ročníků v budoucích letech.
- Po téměř bezkonkurenčním ovládnutí neoraného pole trampského "časopisání" v první polovině t.r. jsme v horkých letních měsících opět pocítili ostré soupeřovo dluhnutí pod žebra v podobě časopisu L E T O K R U H Y.
Vydává jej ostřílený trojlístek (čtyřlístek?) trampských redaktorů Smrk, Seladon, Davy a Trhač (t.č. na ZVS) a vznikl jakousi syntésou trampských plátků "Poutník", a "Týřovský Herald"
Tak ať vám to šlape Letektuháci !!

- POZOR - POZOR - POZOR - POZOR - POZOR - POZOR - POZOR - POZOR
Kamarád Daktari změnil s platností od 1.10.1988 svoji adresu!
Pište:

V PODSKALÍ 52

190 17 Praha 9, Vinoř

Dopisy se starou adresou budou doručovány ještě do konce roku 1988

- Jak jste si jistě povšimli, doba mezi vydáním IV. a V. Bodláku se značně prodloužila. Je to nejen z důvodu určitých časových potíží v redakci, ale především velmi pomalým oběhem Bodláku č. IV v letních měsících t.r. Vzhledem k tomu, že ani požadované oznamování odeslání Bodláku po trase není vždy plněno, nemůžeme jej ani urgovat a tím ani urychlit. Takže čekáte-li na Bodlák dlouho, není to vinou redakce, ale kamarádů v okruhu před vámi.
- DNES NAPOSLED ! Tak by se dal nazvat následující soubor článků (kritik na kritiku kritiky) kterých jsme obdrželi povícero, a které jsme se dnes naposledy rozhodli uveřejnit. První z nich je od k. Ještěra ze Zlína, reaguje na článek "13 Bodů kpt. Kida" (k dopisu M. Hlávky), tedy lépe řečeno přímo na dopis M. Hlávky a je uveřejněn na přímou žádost výše jmenovaného. Druhým článkem je odpověď Miloše Hlávky. Zároveň upozorňujeme ctěné P.T. pisatele, že toto téma považujeme za vyčerpané a nebudeme se k němu v nejbližší době vracet.

Předoslám: nekladu si cíl polemizovat. Pouze je potřeba napravit několik věcných chyb. Což je záležitostí daleko víc FAKTU než NÁZORU.

V Bodlákův č. III bohužel nebyl zřetelně oddělen článek Pláč pro Popelku od textu přejatého ze SS č. 10. Považuji to za přinejmenším matoucí. Bez zřetelného předělu obou textů to imponuje jako pokračování téhož. Stačilo alespoň podtrhnout, když už scházelo jméno autora v závěru.

Jinak míním, že když už se redakce rozhodla tisknout Pláč pro Popelku, měl být uveden jménem AUTORA, nikoliv jménem doručitele-disponenta. Čtenář je zvědavý na autora, pošák ho zpravidla nezajímá. Pokud dodaný opis článku kdovíproč nebyl opatřen autorovým jménem, bylo věcí redakce dotázat obratem doručitele, kdož to medle napsal. Teprve až by ten nevěděl nebo nesdělil, by bylo oprávněné tisknout ty otazníky. Pokud to ještě ani dnes nevíte, autorem je AKÉLA z Plzně. Ovšemže - Vokoun se s ním zná a tohle ví také.

K polemice soudruha Hlávka z N. Knína: Že padour v přírodě se pozná podle chování, ne podle šatů, v tom se s Vámi shodují. Jinak několik věcných výhrad:

S těmi "noži nejen v očích" - Vaše dramatické sklony by za chvíli způsobily, že by to vypadalo, jako by J. Burian byl na Portě zapíchnut nožem. Prospělo by trochu brzdit.

Buďtež pochválen za větu: "Jde jen o to, aby se kritizovalo zasvěceně, s vědomím souvislosti." Dodávám: jde ještě o to, abyste se toto, soudruhu Hlávko, držel i Vy! Cituji od Vás: "Burian chtěl prý rozeštvát publikum a panovat.." To rovněž nikdo netvrdil, to vykládáte leda Vy sám. Vězte, že kritik, chce-li se k čemu ZASVĚCENĚ vyjádřit, měl by tak činit až poté, co se namíří POZORNĚ ČIST. Trpí-li kritik zrakovými halucinacemi, nebude na škodu věci navštívit odborníka. Ovšem - šlo-li Vám o záměr...

Jsou taková pravidla, že v citacích je nepřipustné cokoliv podstatného vypouštět. Tím méně si cokoliv vymýšlet! Dále - správné chápání alegorií (kupř. Kpt. Kida rovnítko ŠTO-PA = NEREZU a NEREZ = HRADIŠŤANU) je věcí čtenářova oitu. Redakce SS a snad ani Bodlák neplánuje rozšířit plátek o přílohu vysvětlivek, jak jsme oo mysleli. Povýk je Vám proti myslí, říkáte. Překrucováním věcí podle kritikovy libosti ovšem vzniká následný povyk často ke kritikově NELIBOSTI.

Ano, ".není pravda, že žánry neexistují, ale prostě je nejde ostře oddělit.." (cit. s. Hlávka) říkáte, reportéři se na Portě ptali lidí kam radit Nezmary apod. Ptali se bohužel špatně! Na chybně formulovanou otázku neexistuje logicky korespondující OBECNÁ odpověď! Musíme ovšem vědět, že tato (a jiné) komunikační finta je základní stavební prvek každé demagogie. Zařazujeme přece - když už je to nutné - především hudební projev. Kapelu pak podle převažujícího; k některému žánrovému směru inklinujícího projevu. Pojem "hudební žánr" je obsahově tak složitý, že navenek se nepřilíš zasvěcenému zdá stejně jednoduché zařadit jako vyřadit, popřít. Žánr je víceméně pomůcka - a není vinou hudební teorie, že pro svou složitost se stává kolbištěm rostoucího počtu mluvčů, kterým ze všeho nejvíc jde o to KECAT a ze všeho nejméně aby něco ulehčili, zjednodušili. Jako pomůcku k orientaci v žánrovém zařazování nevolejte čerta, stačí myslet! Příklad: symfonický orchestr zahraje známý dixieland Alexander s "agtime" Band. Nebo bigbitová kapela ve chvíli, kdy na zábavě zahraje sérii "Hovoranský potůček + Vysoký jalovec atd." Soudím, že první je a zůstane symfonákem, co loví v žánrovém rybníce dixilu a druhé je a zůstane bigbitem, co zahrál "dechovkový" žánr. Vzpomínám na jeden z večerů na Stropnici, byli tam kluci z osad, Zalman pozval Pavlouův Hradišťan, jihočeskou dechůvku a taky vzpomínané Nezmary. Vznikl sejšn, hráli jsme všichni, co měli ruce a hlas až do rána od lidívek přes trampády, country až po bluca a čerta jsme se starali o škatulky. Dobře dělaná muzika je přece krásná věc. Jen se z ní nemá dělat modla fanatiků nebo ring pro kecálisty. Častatně - proč se písničky píšou, Vám již řekl soudruh Kapitán, zaplaťte si to za uši.

Závěrem ještě k cause J. Buriana: Nelze bohužel zajistit, aby diskuse ve dvou plátcích amatérsky vydávaných zájmových textů, jako Bodlák, SS a j.na sebe v potřebně krátkém odstupu navazovaly. Tím se stalo, že Váš názor, s. Hlávko, je dnes už nepoužitelný. V době, kdy vyšel Bodlák č. III jsem již měl na stole další dopisy, především od J. Buriana. Zde jen dodejme, že kořeny tehdy diskutované vůči cuocaji voču z úplně jiného podloží, než se prve i nám zjávalo. Ve světle toho pak máme na J. Buriana a jeho příběh z Forty jiný názor. Klidně sedte na židli a čtěte SS č. 11, tam to všechno je, i o tom povyku.

S pozdravem "Jak Vám jde dechromady ta ŠPĚTKA TOLERANCE se STRÁHÁNÍM METRU, soudruhu?"

Ještěř, Zlín

Dostal jsem k nahlédnutí ohlas na svůj polemický příspěvek, který reagoval na některé články ze 3. čísla a byl uveřejněn ve "čtyřce". Považuji za vhodné se k tomuto ohlasu, pocházejícímu od Ještěra, vyjádřit.

Především bych se rád touto cestou omluvil přede všemi čtenáři Kpt. Kidovi za to "stříhání metru". Zdá se, že spousta čtenářů to pochopila (zcela logicky) trochu jinak, než jak jsem to myslel já. Konkrétně mě o tom přesvědčuje odpověď Kpt. Kida a Ještěrův ohlas.

Nuže: rozhodně mi nešlo o to, kdy už konečně přestane Kpt. Kid zpívat apod. K něčemu podobnému nemám důvod už proto, že drtivá většina mně známých Kidových písniček se mi líbí. Tu otázku, typickou pro vojáka, který to má "za málo", jsem použil jen pro zachování stylu naznačeného oslovením a několika následujícími větami. To, že její formulace v závěru mého příspěvku nejen připouštěla, ale téměř vnucovala jiný výklad, jsem přehlédl. Je to moje chyba a ještě jednou se za ni omlouvám.

Nyní k dalším bodům Ještěrova ohlasu.

Nejprve k poměrně rozsáhlé pasáži věnované žánrům apod.:

S tím, že "dobře dělaná muzika je přece krásná věc" a že hlavní je muzika jako taková a její žánrové zařazení následuje až potom, v zásadě souhlasím.

Co se týče Nezmarů: v té své zmínce jsem se dopustil dvou nepřesností, které touto cestou napravuji: především to bylo na loňské (1987) a nikoli letošní Portě (Je ovšem pozoruhodné, že Ještěr, který mi tolik doporučuje "pozorně číst", zrovna tohle přehlédl.) a pak jsem nepřesně reprodukoval tu otázku. Takže jak to bylo: reportéři se ptali těch diváků, kteří byli pro rozdělení soutěže na Portě podle jednotlivých "škatulek" (t.j. na folkovou, countryovou a tramskou část), kam by oni zařadili již zmíněné Nezmary. Nejednoznačnost odpovědí je ovšem m.j. dokladem toho, že ne vždy je to tak jednoduché jako v Ještěrových příkladech.

K těm "rovnítkům" mezi Nerezem, Stopou, Katalogem a Hradištanem: řádnou alegorii v tom nevidím, spíš mírnou ironii. Už proto, že výraz "je roven" Kpt. Kid použil ve spojení se slovem "údajně", navíc se posléze vyslovuje pro oddělení tramské soutěže na Portě od všeho ostatního (takže kdyby ta "rovnítka" myslel vážně, vzápětí y si protiřečil, ne?) atd.

Jinak rovnítko je matematickým symbolem s přesně definovaným významem, takže jeho chápání není rozhodně, "věcí čtenářova citu". Na druhé straně připouštím, že použití výrazu "je roven" ve spojení s pojmy ryze nematematickými (jako jsou názvy kapel) mu na exaktnosti značně ubírá.

Dále považuji za vhodné vrátit se k těm "nožům nejen v očích". Nemá valného smyslu polemizovat o tom, zda by to za chvíli "vypadalo, jako by J. Burian byl na Portě zapíchnut nožem." Teď to tak nevypadá. Už proto, že větu, kde jsem zmíněného výrazu použil jsem nikterak nestavěl do přímé souvislosti s případem J. Buriana. Navíc jde o slovní spojení převzaté z Daktariho příspěvku otištěného ve 3. čísle Bodláku (a snad též v 10. čísle Šmatlavé stopy.

Cituji:

"---Jen tak pro ilustraci:

Jak by asi vypadalo, kdyby za zvuků hymny bongo-bongžského království prezident sousedního státu Huhli-hulhi nepovstal jen proto, že nemá bongobongžské občanství, - takže co by vzdával čest, že?

Možná, že by potom měli okolostojící nože nejen v očích!..."

Čili jde o "dramatické sklony" netoliko moje.

Mimochodem: myslím si že navzdory úvodu Ještěrova ohlasu je otázka, jak by něco "za chvíli" vypadalo (obecně cokoli), zalezitosti daleko víc NAZORU než FAKTU.

A teď k Ještěrově připomínce snad nejzávažnější.

Ve svém posledním příspěvku jsem uvedl: "Burian prý chtěl rozeštvat publikum a panovat..." Na to Ještěr: "...To rovněž nikdo netvrdil, to vykládáte leda Vy sám..."

Jak tomu bylo doopravdy? Navrhuji dát slovo Bodláku č.3. Cituji právě z toho článku, který byl dosti nezřetelně oddělen od předchozího Pláče pro Popelku (a převzat ze Šmatlavé stopy č.10):

"...Za daleko závažnější mám to, že onen povedený Burian a řádka podobných uměle vyvolává na Portě podhoubí, v němž bují sociální napětí a rozvíjí se nevraživost. Když to platilo ve starém Římě, proč by to nemělo platit na Portě 1988 a dále: DIVIDE ET IMPERA, přizpůsob se portovním poměrům - rozeštví a panuj!

Vůbec nejde o škatule s muzikou tramskou, countryovou a folkovou, jde o záměrné vytváření dokonalejších podmínek k pohodlnějšímu oblbování (nadšeného) důvěřivého davu.

Jest prastarou taktikou pubertálních exhibicionistů nepustit třeba v autobuse sednou starší lidi, dělat záměrně povyk a tím současně na sebe upozorňovat.

Když jim to projde jednou, podruhý už budou oprsklejší a potřetí už to bude pro ně nepsaný zákon. Pan Burian se v tomto samozřejmě odmítne poznat, to by mu nevonělo, s tím se ovšem počítá!..."

Pod článkem, z něhož jsem právě citoval, je podepsán Ještěr. Další komentářů snad není zapotřebí.

A ještě jedna jazyková poznámka: "budtež" je konjunktiv a to 3. osoby množného čísla. Tedy "budtež pochválen za větu..." je totéž co nechť jsou pochválen za větu...". Nechápu, proč mi zrovna zde Ještěr po způsobu německém oniká, když všude jinde mi normálně česky vyká.

A ještě závěrečná poznámka k Ještěrovu ohlasu:
Zda můj názor je či není POUZITELNÝ, tot otázka. Uznávám samozřejmě, že v souvislosti s novými fakty už leccos nemusí být AKTUÁLNÍ. Ale to je jedno. Do okruhu spolupracovníků Smatlavé stopy se tak jako tak vtírat nehodlám.

S pozdravem "ZDAR ZAMĚRMÉMU VYVOLÁVÁNÍ ZAMĚRNÝCH ZAMĚRŮ"

M. Hlávka Nov Knín

THE OCAS WESTERN STORY

"Potřebuji vocas! Rezatej, chlupatej, velikej! Liščí!", upřesnila jsem, když jsem viděla vyděšené obličejy svých rodičů. Vrátila jsem se právě z přátelského posezení v jisté vinárně a na tváři mých blízkých bylo patrné, že čekali leccos, ale tohle ne.

"Proč?", vypravil ze sebe nakonec můj tatínek, "Proč vocas? na co ty potřebuješ vocas?"

"Na klobouk", štěkla jsem, "na krásnej velikej zelenej stetson, kterej si hned zítra jdu koupit. Na stetson vocas. Je to tak těžký pochopit?"

"V tom budeš chodit po Praze?", zeptala se opatrně maminka a z očí jí zářil nevyslovený dovětek: "Pitomá jseš na to dost." "Neééé!", zavyla jsem v odpověď a zauvažovala, existuje-li na světě ještě alespoň jeden tak nepochopený člověk jako já. "V tom nebudu chodit po Praze, v tom budeme jezdit na vandry!"

"Na vandry s vocasem? Kdes to sebrala?", zeptala se moje sestra a z tónu jejího hlasu bylo patrné, že mnou hluboce opovrhuje. A přece. Někde na hranici mých vzpomínek byla zasunutá představa generála Custer a bílým stetsonem, jak velí své sedmé kavalerii u Little Big Hornu, a taky Butch Cassidy a Sundance Kid a kovbojská sombrero, a ta zlatá nádhera filmu Tenkrát na západě.....

---"Tak máte vocas nebo nemáte?", položila jsem rodičům poslední sugestivní otázku. Ha, nápad, blesklo mi hlavou. Kdysi tati přivezl domů liščí ohon a ségra si ho jako malá přivázala na klacek a měla ho jako mávátko.

"Kde je ten vocas?", zeptala jsem se jí vztekle.

"Jakej?", zakoktala a zmateně se sunula do rohu.

"Mélas ho jako mávátko a hrála sis s ním! Kde ho máš, koukej ho vyklopit!"

Nakonec se naši dohodli, že se po ocasu tedy podívají, a jestli ho najdou, tak ať si ho nosím třeba na krku, ale že ho spíš nenajdou, protože se nejspíš už dávno vyhodil.

Nebyla jsem ochotna promeškat ani minutu a začala jsem tedy obtelefonovávat své známé a přátele. Rozrušena představou sebe samé se stetsonem a liščím ocasem, jsem se většinou zapomínala představit, takže hodně kamarádů praštilo se sluchátkem již po prvním dotazu. Ještě hůř dopadli ti, kteří nebyli doma a kterým jsem po rodičích a příbuzných zanechávala stupidní vzkazy. Do noci u nás vyzváněl telefon, z velké části proto, aby mi někdo strašně

vynadal, zbytek proto, aby si nechal celou věc zdlouhavě vysvětlit a pak zdrženlivě prohlásil, že ocas nemá.

Ti přátelé, které jsem zastihla doma, většinou nechápali co chci, popřípadě pochopili špatně, jako například bývalý spolužák Vladimír, který prohlásil, že svůj ocas nedá ani za zlaté prase.

Během následujícího měsíce jsem s překvapením zjistila, že mě mi bývalí přátelé povětšinou nezdraví, a všichni bez výjimky si o mne myslí jen to nejhorší.

Byla jsem na infarkt, když jsem zjistila, že spousta mých spoluvandrovníků již ocasy má. "Přece není možný, aby nikdo z vás neměl vocas!", kritela jsem na své spolužáky a bušila nově zakoupeným custerovským stetsonem do stolu. "Kdejakéj seveřan a jizan mají ocasy, kdejaká nula trampuje po světě s koženým pendrekem a vocasem, jen ja ne!"

Ach, jak jsem záviděla všem těm Budulínkům, Smoličkům a sedmi trpaslíkům, kteří vcelku mohli k ocasu přijít, a ani by nevěděli jak, a jak jsem byla nešťastná, když jsme se pak sešli na nádraží, ja a armáda mých ocasatých přátel. Pak jsem však zazářila.

"Vy ste aspoň rozumná", povídá mi průvodčí ve vlaku, "vy budete vedoucí, ne? Tůty puberťáci, co nosí pár chlupů na klobouku a hned si myslí, že sou sedm statečnejch, ty mi vám tak lezou na nervy! Fuj, vy ste výkvět českýho národa, vy moulové!", vykřikl na zaver a plivl bandě ocasníků pod nohy. Zaradovala jsem se.

Radovala jsem se i tehdy, když zbabělý kamarád Hagen, jenž neunesl představu být považován za puberťáka, zahanbeně očesal svůj klobouk a liščáka pietně zahrabal kdesi v lese. Nejezděte tam, už tam není. Nosím teď na krásném velikém zeleném stetsonu rezatej, chlupatej a velikej osas, jsem všech sedm statečných dohromady a přítel Hagen je pouhý bezocasý velitel tlupy ocasatých puberťáka.

Eva Susova (Evelin)
Praha

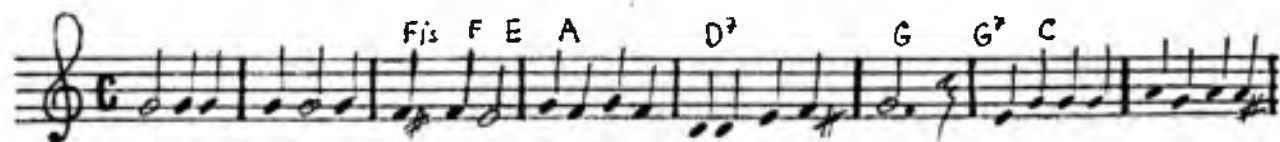
1. místo
proza do 23 let

TRAFSAVED 1988

Blues pro přísnou tchýni

RYCHLE

1.

KAŽDY VEČER PŘED BARÁKEM S BANJEM POSTAVAM
 ČELAM NA NÍ, ALE POCIT MÁM
 ŽE MĚ JEJÍ MÁTI ASI MÁLO RÁDA MÁ
 KDYŽ POD OKNEM SCRUGSSE ZABRNKAM
 „JEŠTĚ KVŮLI NĚMU HOLKA PŘÍDE DO ŘEČI, TOHLE NEMA' SLUŠNĚ DĚVČE ZNÁT!“
 „SNAD DNES VEČER TVOJI MÁTI PŘIVĚDĚM
 ŽE UMÍM I DIXILAND HRÁT“

2.

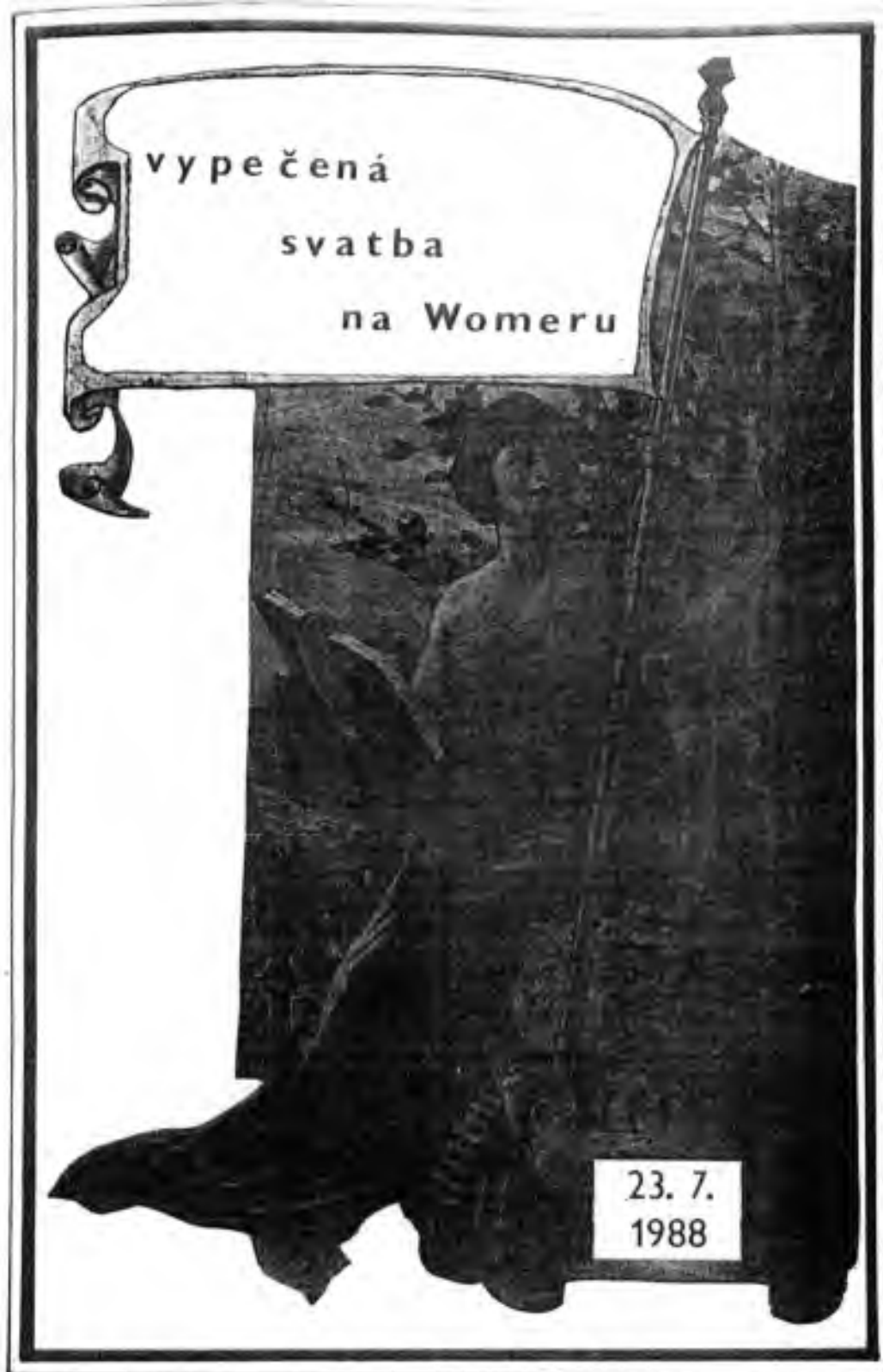
ARMSTRONG, GOODMAN, FITSGERALDOVÁ, V NEW ORLEANSU JEN MÁ IDEAL
 SVOJE PÍSNĚ DO SVÍTANÍ MISSISSIPPI HRÁT, KVŮLI VÁM BYCH ŘECE DŮŮ DAL!
 „JEŠTĚ KVŮLI NĚMU HOLKA PŘÍDE DO ŘEČI, TOHLE NEMA' SLUŠNĚ DĚVČE ZNÁT“
 „SNAD DNES VEČER JEŠTĚ JEDNOU MÁTI PŘIVĚDĚM
 ŽE UMÍM I JINOU HUDBU HRÁT.“

3.

PADLA FACKA, PADLA NA SÁLE, KDYŽ JSEM JÁ TAM S MILOU TANCOVAL
 VELKÝ HOŠKACH NASTAL V LOKÁLE, KDO MĚL RŮCE TEN SE PRAL
 DVA FRÁBILI CO TAM, CO TAM KÓ MNĚ ŠLI, HNED ZAS SEJMEM ODEŠLI
 PADLA FACKA, PADLA NA SÁLE, V TOM: DVERĚ VRZOU TCHÝNĚ ZVE
 MĚ DAL!

HUDBA: DAKTARI

TEXT: DAKTARI (R. UPRÁVĚNO)

Dne 23. 7. 1988 se konala v hlavním sídle státu Womerie za účasti ministrů státu, jejich přidělců a lidu premiéra II. dějství divadelní frašky „Vypečená svatba na Womeru“.

Téměř všichni přítomní však v průběhu večera /někteří již v předvečer oslav/ pochopili, že se nejedná o žádný divadelní "kus" - jak nasvědčuje název, ale o běžnou průměrnou/??/ svatbu, zahrnutou však rouškou tajemství.

Novomanželé /v té chvíli již oddáni/, Jiří-Daktari a Betra

přijíždějí na Doudu Womero, kam sezvali několik známých k údajné premiéře již citované hry a snaží se je obelstít jednoduchými triky - osvětlovací reflektory, barevné žárovky, fotoaparáty a blesky...apod. Někteří /a nutno dodat, že mě Slaňák překvapil/ však tuto lacinou lest prokoukli, ostatní o všem informovali a vše jsme uvedli na správnou míru. Po seznámení s pravdou byli všichni pobouření, co měly znamenat ty "kostýmové zkoušky" organizované Daktarim u "hereček"? A kde jsou peníze vybrané na zakoupení nové klapky?

Vážení přátelé, jak jsem již řekl, jeden z nás pravdu odhalil a mě o všem informoval a já nelenil a v převleku za školačku jsem se zúčastnil té tzv. "kostýmové zkoušky". Předně nechápu proč při kostýmové zkoušce nutil Daktari dívky kostým odložit. Mě zachránil od odložení obleku a Daktariho od těžkého zkamání příchod Petry, která vše uvedla do pořádku a ubezpečila mě, že se to již NIKDY nebude opakovat.

Ale nebudeme předbíhat. Již 22.7. se začali sjíždět pozvaní hosté, většina z nich očekávala prohýbající se stoly pod množstvím pokrmů a nápoje zahraničních značek, jak bylo všem slíbeno. Pouze někteří, informováni svým dobrým přítelem - "Vzpomeňte si na tu vypečenou svatbu co byla před rokem", dovezli nejdůležitější suroviny k přípravě pokrmů, čímž celou situaci zachránili. Do příjezdu těchto dvou dobrodinců však na Womeru panoval zmatek a nejistota. Všichni předpokládali, že tento dobrý žert musí brzy skončit a na stole se objeví slibované lahůdky, avšak po hodině se většina hostů přestávala usmívat a některým začaly tvrdnout rysy. Při našem příjezdu už všichni byli dokonale vytvrdlí. Slaňák dokonce našel klečící Margitu, která se ztvrdlým úsměvem žádala hostitele o trošku vody. A v podobném stavu jsme objevili téměř všechny. Vojín za náma dokonce přišel a stěžoval si, že mu samým hladem splasklo břicho a nemůže hrát na dobro, protože si ho nemá kam položit. Ale jak jsem již napsal, vše bylo uvedeno na pravou míru dvěma dobrodinci, kteří si nepřejí být jmenováni. V den oslavy se každý těšil na spořádaný svatební průvod, ale ženich z neznámých důvodů /které se později vysvětlily/ zvolil oděv zcela nevhodný. Posuďte sami: místo slušivých polobotek měl každou botu jinou a z toho byla jedna holínka špinavá od bahna a navíc ještě proříznutá. Kalhoty objevil v truhle po babičce, která je používala v 16 letech při cvičení v Sokole, od 19 let sloužily jako prachovka a později jako poduška pod psa. V košili jsem po-

Interier
WOMERA

třetí zleva:
Ten co údajně
nedostal ani
nažrat, posléze
zhltl zbývající
porce. (na sním-
ku dole)

Svatební obřad

Ministr války
blahopřeje
šťastným novo-
manželům.
(ženich vpravo)

znal svoji bývalou košili, kterou mi Daktariho pes potřhal a kterou jsem na jeho radu vyhodil do popelnice. Také Slanák se mi svěřil, že poznává splachovačlo které měl ženich připevněné na zádech, připraven místo odpovědi ANO spláchnout. Na hlavě měl dále seno a po rukou rozvčšené prázdné konzervy ze smetiště. Jeden náš přítel dokonce vyslechl rozhovor, ve kterém Daktari Petru naváděl, aby se nemalovala vápnem a latexovou barvou, že když budou vypadat oba blbě, tak se možné všichni leknou a odjedou pryč, no a oni budou mít zbytky z putku pouze pro sebe. Ale přátelé, nic takového se nestalo, celý průvod šťastně došel až k oltáři, kde oba řekli své ANO a Petra dokonce dovolila Daktarimu aby si několikrát spláchl.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se zasloužili o zdárný průběh této akce a to především oboum ministrům státu Womerie, ministru spravedlnosti a ministru války. Dále pak Slaňákoví a jeho dobrámu příteli, který si nepřeji být jmenován, a také strýci Romčovi a jeho známému, kteří měli hlavní podíl na zdaru této vážné události.

S pozdravem Zdar zemím Woméřským

ministr státu Womerie
Kandidát věd Woméřských

Muchl

klečící Margita se
ztuhlým úsměvem
žádá hostitele
o trochu vody

NÁŠ ROZHOVOR: Jar. Málek (BOB)

JAROSLAV MÁLEK

Narozen 28. března 1962, Kroměříž

Vystudoval gymnásium v Kroměříži, přijat na právnickou fakultu v Brně, po dvou letech začal pracovat jako topič v brněnské Zbrojovce, poté jako závozník Uhelných skladů, nyní skladník stavebního materiálu Stavoplast Brno.

Zúčastnil se folkového festivalu v Kdyni (PLR) Národního finále PORTY 1988, získal cenu diváků v písničkářské soutěži Loketský Hrnc, cenu poroty za interpretaci písně Podzimní válka (Kroměřížská podkova 1987) a III. místo v kategorii písničkářů na Folkových prázdninách v Telči

Otázka: Jardo, můžeš nám prozradit jak jsi se vlastně dostal k folku a tramské muzice vůbec?

Odpověď: Tak především to není přesný. Já hraju výhradně folkovou muziku. Jinak na kytaru jsem začal hrát asi ve třinácti, takový ty běžný čundrácký písničky, "Bednu vod whisky, Vlajku, Hospůdko hospůdko známá" a tak...

Jenomže jsem pořád cítil, že je to málo, že tomu něco chybí. Potom jsme s klukama na gymplu založili folk-rockovou kapelu. Měla se jmenovat "Oneman", ale kantorům se to nelíbilo, tak jsme si říkali "Fénix". Hráli jsme spolu vlastně celý ty čtyři roky, většinou vlastní věci. No a potom přišla vojna, u mě vejška a Fénix se rozpadl...

Otázka: Nechal jsi hraní?

Odpověď: Jasně že ne! V Brně jsme se dali brzo dohromady s Karlem Veselkou a Milanem Svábničkým a po roce vystupovali dokonce na folkovém festivalu v Kolíně nad Rýnem. Milda s Karlem dnes hrají v západoněmecké skupině "WAS IST"...

Otázka: Přeskočme pár let. V loňském roce jsi obsadil třetí místo v Telči. Byl to tvůj největší úspěch?

Odpověď: Zdaleka ne! Těch úspěchů bylo víc. Třeba Kroměřížská podkova, kde jsem hrál jednu ze starších písniček, kterou jsme dělali ještě z Mildou Svábničkým, nebo účast na letošní Portě a další....

Otázka: Na Portě jsi byl letos poprvé. Co se ti tam líbilo a co naopak nelíbilo?

Odpověď: To je trochu složitější, ale pokusím se ti odpovědět. Líbila se mi především organizaátorská, režijní a konferenciarská práce. Bohužel toho co se mi nelíbilo by bylo asi víc. Hlavně ty věčné dohady a spory o žánrovost, o to co se má na Portě hrát a co ne. Dale způsob hodnocení jednotlivých vystupujících atd...

Otázka: Říkáš dohady o žánrovosti Porty. Jaký je v tomto směru tvůj názor?

Odpověď: Především se domnívám, že by se Porta měla zaměřit na tzv. "reálný směr". Konečně se oprostít od zastaralých trampských písniček a jejich odnoží. Měla by se stát jakýmsi celostátním festivalem folku a žánrů souvisejících. "Bessy za těmi lesy", "Jenoféfy" nebo "Terezy" jsou dnes už passé a jejich autoři si to chtě-nechtě musí připustit! Tyhle písničky nemají dneska už žádnou uměleckou hodnotu. Nemají co číct mladému posluchači. Nemá teda smysl se je snažit uměle udržet při životě tím, že se jednou-dvakrát do roka zahrajou na nějakém festáku. To je vývoj a je potřeba se s tím smířit. Na současnou Portu už prostě nepatří!

Otázka: A hodnocení o kterém hovoříš?

Odpověď: To je obdobné. Je mi líto autorů, kteří se donekonečna snaží soupeřit svými rýmovačkami o kovbojích s jednoznačně sdělnějším a obsahově bohatějším folkovým projevem. A právě folkové interpreti jsou spolupůsobením různých trampských kapel na Portě žánrově omezováni. Dochází pak k tomu, že jsou oceňovány skupiny podstatně nižší úrovně jen proto, aby se mezi vítězi objevila např. trampská nebo blugrasová kapela. Tohle pak zcela degraduje úroveň našeho umístění!

Otázka: Tvoje názory na tyto otázky jsou přinejmenším dost radikální...

Odpověď: Ano

Otázka: Takže nesouhlasíš s všeobecným názorem o toleranci žánrů?

Odpověď: Ale ano, ovšem tolerovat lze začínající autory nebo interprety, nikoli staromilce kteří si na Ascalonách, Zatracených vedrech a podobných pseudopísniích založili a budují kariéru!

Otázka: Při našem prvním setkání si hovořil o nabídce Pragokonzertu. Můžeš nám k tomu říci něco bližšího?

Odpověď: Ano, ale zatím toho sám moc nevím. V říjnu tohoto roku jsem obdržel nabídku na uzavření roční smlouvy s Pragokonzertem na profesionální vystupování se skupinou SATURN, kterou jsem přijal. Jak se bude situace vyvíjet dál..., uvidíme až časem.

Otázka: Máš nějaké plány ve své další tvorbě jako autor a písničkář?

Odpověď: Chtěl bych dál psát pravdivé, sdělné texty tak jako doposud. Texty které bojují, písně které se zpívají nejen na velkých podiích, ale třeba u toho nejmenšího táboráku někde daleko od lidí. Zkrátka písničky které mají co říct dnešnímu mladému posluchači.

Odpověď: Pěkně děkujeme za rozhovor

- dRi -

P O D Z I M N I V Á L K A

Jaroslav Málek

Zasáhla jako šíp
jak motýl o polednách
zmírající slunečním žářem.
Zasáhla moji duši
Podzimní válka

Válku nabubřelých slov a póz
co prachem jsou a v prach se obrátí
Pojďte si pro mne katani
a rozřežte na molekuly
moje včerejší jsoucno

Tu duši básníka, kejklíře
svědomí naší generace
zlomenou epilepsií lží
utlučte v temné uličce
a hřmotu té vaší
Podzimní války!

Pohádka o perníkové vile Miloš HLÁVKA

To vám, děti, žili byli Jeníček a Mařenka a ti měli jen maminku, protože tatínek se s ní rozvedl a platil jí na děcka alimenty. Jednou se takhle vracela maminka s dětmi ze Lhoty z taneční zábavy, kde hrála v dívčí punkrockové skupině Shroting girls. A jak byla namol, neuvědomila si, že nechala u svého mercedesu otevřená zadní dvířka. Když stěží zvládala zatačku, děti vypadly z vozu ven. Protože byla již noc, rychle zabloudily. Jeníček, co byl starší a zkušenější, šel za světýlkem, které viděl ale pak si všiml, že to svítí konec jeho zapálené cigarety. Chtěl vylézt na strom, ale pro tři promile alkoholu v krvi to nedokázal. Ani Mařence se to nepovedlo. A tak šli stále stejným směrem, až došli na paseku, kde stála vila celá z perníku. Sloupky plotu byly z obrovských flašek naplněných rumem.

"Uděláme si senza mejdan!" zvolal Jeníček, když si toho všiml. A za chvíli se dětičky cpaly perníčkem, který zapíjely rumem. Když už byly totálně namazané, vylezla ze dvíří ježibaba a zatáhla je do vily. Týden je pak krmila perníčkem. A taky si s nima hrála. Posadila je na pásový dopravník a na tom je vozila k peci a nazpátek. Děti si tak zvykaly na provoz na dopravníku, aby později nečinily v tomto směru žádné potíže.

Konečně přišel ten slavný den. V peci se už od noci topilo. Bába byla opilá od samého rána. Přece to je důvod k oslavě, když má člověk příležitost najíst se spousty masa bez dlouhého čekání ve frontě u řezníka!

"Dětičky!" zvolala ježibaba, když za nimi přišla: "Pojďte, povozíte se na dopravníku! A pak vám dá babička napít konáčku!"

Místností zářily bezelstné dětské úsměvy. Jeníček s Mařenkou se radostně rozběhli k té milované atrakci. Nejdřív se posadil Jeník a za ním Mařenka. A potom ta milá stařenka zatáhla za páčku a dětičky se rozjely. Tentokrát se však nezastavily dva metry přede dveřmi do pece, ale uháněly stále dál. A pak se ozval rachot řídicích se kachlíčků. Bába totiž zapoměla otevřít pec a ta náraz Jeníkových nožiček nevydržela. A vzápětí se krajinou rozlehla mohutná expolze. Ježibaba totiž měla na peci uskladněnou bednu s dynamitem, která teď spadla do ohně.

Ježibaba, Jeníček ani Mařenka tuhle katastrofu nepřežili. Perníček z vily se rozletěl do širého světa.

Maminka si teď žije radostně, neboť veškerý volný čas může věnovat svému milovanému punk rocku. A tatínek, ten je štěstím celý bez sebe, protože už nemusí platit alimenty.

M.H. (4.II.MCMLXXXV)

BLANIČTÍ RYTÍŘI

Jak legendární vojska z dávných kronik přišli spasitelé zmírajícího českého (a moravského) trampingu v čele s šerifem Šedým Vlkem, aby sjednotili rozprášené tramské šiky a vzali je pod svá ochranná křídla. Přišli, aby nastolili pořádek a řád, organizovanost a jednotu tramského národa. Přišli a uložili na svá bedra nelehký úkol, úkol hodný vyvolených.

Možná, že se Vám v průběhu tohoto roku dostal do rukou leták nebo chcete-li výzva (viz dále) "skupiny kamarádů z Prahy", která nabádá k hromadné oslavě "70 let oficiální tramské činnosti v naší republice". Pro toho, kdo neměl možnost se s obsahem tohoto "dopisu" seznámit předkládáme jeho plné znění.

K a m a r á d i :

V roce 1989 proběhnou v celé naší republice vzpomínkové oslavy jubilejních 70 let oficiální tramské činnosti. Vzhledem k velkému významu této skutečnosti se v Praze vytvořila skupina kamarádů, kteří připravují na rok 1989 několik velkých akcí, do kterých by měli být zapojeni, pokud možno, všichni trampové a to jak ti starší, kteří s trampinkem začali již v dobách předmnichovské republiky, tak i střední, válečná a poválečná generace trampů a konečně i ti, kteří naši lásku k přírodě, zpěvu a romantice přebírají od nás v současnosti. Na dvou slezinách této přípravné skupiny bylo dohodnuto svolat na pondělí 15. června 1988 pracovní setkání se zástupci jednotlivých krajů, regionálních tramských území a osad a bylo také vytipováno několik kamarádů z každého kraje, tramského území a osad, kteří budou vyzváni ke spolupráci. Je samozřejmé, a s tím se také počítá, že ne všichni pozvaní a vytipovaní kamarádi se budou moci na naši pracovní slezinu dostavit a proto žádáme, aby nám obratem sdělili, zda jsou ochotni spolupracovat, případně navrhli jiného kamaráda ze svého okolí jako náhradu za sebe. Podle výsledků pracovní sleziny pak bude vypracován zápis a usnesení, které budou rozesílány do všech krajů a pokud možno i do všech osad kamarádům, kteří povedou přípravu slavnostního roku 1989 ve svých krajích a ve svých osadách a územích.

Pokud pak jde o vlastní navrhovaný program oslav 70 let trampinku v roce 1989, předběžně se jedná o setkání šerifů a zástupců osad koncem ledna 1989, dále pak v letním období ve

stejný den a hodinu zapálení táborových ohňů na více místech v každém kraji a konečně, koncem září 1989 uspořádat v některém velkém pražském sále velké setkání nejlepších trampských skupin, duet i jednotlivců, přičemž výběr si provedou jednotlivé kraje sami a nahlásí do Prahy, kdo jejich kraj bude na tomto velkém večeru reprezentovat.

V rámci oslav budou rovněž ve větším počtu vydány jubilejní trampské vlaječky a zasloužilí trampští pracovníci obdrží pamětní vyšívané vlajky. Současně se uskuteční výstava prací trampských umělců z oboru řezbářství (dřevo i kůže), malířství a fotografování, rovněž pak vyšívek indiánských krojů a podobně.

Z jednotlivých krajů, regionálních oblastí a osad byli pro práci v přípravné skupině navrženi a pozváni tito kamarádi, podle potřeby a návrhů z krajů a osad budou pak přizváni ke spolupráci i další kamarádi: Kamarád Vašek Fliegel "Grizzli", šerif TO Utah, Miloš Horák "Liška", zástupce šerifa SCP Honza Hazuka "Rejže", zástupce šerifa TCP Zbyšek Rychecký "Skalák", SO Bílé skály, Franta Vytiska, šerif TO Proudý, Mirek Deniš "Bludný Hobo", šerif Anita Bojnice, Milda Goll, šerif TO Rewaston, K.Kléger, šerif TO Ztracenka, Standa Marek, šerif TO Bonako Praha, Vašek Bláha, KTO Praha, Petr Behenský, šerif TO Údolí Oddechu, Miloš Andrt, šerif TO Údolí Děsu, Alexandr Kollarik "Bob", TO Utah Bratislava, Jirka Stehno, SCB, Josef Jahoda, SOÚN Mladá Boleslav, Bohouš Rohrich, TO Komáři Plzeň, Běda Berdych, TO Modrá Kotva Buben, Jarda Hubený "Jerry", šerif TO "30" Děčín, Ivan Strnad "Sakal" Děčín, Rosta Černý, TO Blanice České Budějovice, Láda Měšťan, TO Albatros Ostrava, Láda Hurta "Steve", TO Toulavé mládí Vsetín, Pavel Tumpach "Haťák", SCP, Petr Guth, TO Zlatý Orel Praha, Vláda Kalina "Dawson" Praha, Jirka Pechar, TCP, TS Rowwers Brno, kamarád Michal Brno, kamarád Venzar za Východočeský kraj, Petr Bečvář "Kovbojíček", TCP, Zbyšek Holý "Abé" TO Zapomenutých, Jirka Krejčí "Amigo", TO Chaos, Franta Kašpar "Tlampač", TO Žampach, Petr Červený, TCP, Pavel Krumphanzl, TS Nezmaři Praha a kamarád Křivohlávek.

Očekáváme ale i připomínky a návrhy Vás Všech. Vaše písma adresujte na jednu z těchto adres: "Bílý Pedro", jméno, adresa, "Sedý vlk", jméno, adresa.

Kamarádi! Chceme oslavit všechno to krásné, co nám dal a dává trempink opravdu důstojně a reprezentačně. Věříme, že nám v tom budete všichni nápomocni!

Pracovní slezina přípravné skupiny se uskuteční ve středu 15.6.1988 od 18 hodiny v restauraci "Korzo" Praha 10 - Vršovice, "Na Mičánkách". Pokud můžete, dostavte se včas!

S kamarádkým   A h o j !

Za přípravnou skupinu:

Bílý Pedro - sheriff
SENIOR CLUB

Šedý vlk - sheriff
TRAMP CLUB PRAHA

Musím říci, že cesta která mě osobně přivedla k této "petici" byla vpravdě detektivní. Dozvěděl jsem se o ní vlastně náhodou a jen díky pomoci moravských kamarádů se mi dostala do rukou její xerokopie. A kupodivu ani v poměrně širokém okruhu střední mladší

i té nejmaldší věkové kategorie (trampů) její obsah nikdo neznal! Jak si tedy vysvětlit úvodní stat "Sheriffa Sedého Vlka" o účasti všech trampských generací na oslavách 70 let trampingu, nejsou-li s tímto záměrem také všichni seznámeni? Navíc bych laskavému čtenáři rád připomenul, že s oním "oficiálním" vznikem trampingu to není vůbec tak jasné:

Citat (PACIFIK EXPRES č.7, ročník I, prosinec 69 str. 2 úvodní odstavec)

-----
koncem jara 1913 rozčísil jemnou hladinu Velké řeky "Sevčík" - prkenná lodka jménem NAUTILUS vydal se na dalekou plavbu proti proudu. Byl to nejhistoričtější okamžik v historii českého trampingu, jehož tři aktéři neměli pochopitelně ani potuchy, co způsobí -----

Budeme-li tedy hovořit o sedmdesátém výročí, pak snad vznik TO Ztracenka (1918) nikoli však celého trampingu. A jestliže hodlá k. Sedý Vlk označit Ztracenkaře za zakladatele trampingu, pak měl své pochybné oslavy organisovat již v roce 1983 (viz citát).

Vratme se ale k otázce účasti všech věkových kategorií na oslavách a povšimněme si volby "jednotlivých zástupců regionů a oblasti". Drtivá většina z nich patří do generace předválečné, nebo krátce poválečné. Tomuto jevu ovšem netřeba se divit. Je to onen rozšířený a hluboce zakořeněný názor trampských kmetů, že kdo nevlastní Batovu turistickou obuv a chatu na Sázavě (Vltavě, Berounce ....) není tramp! Ale dál. Připustíme-li vůbec absurdní myšlenku organizovaného trampingu, lze si snadno představit, kam by byl pod vedením tohoto "Trampského klubu důchodců" přiveden: "Do prdele, řekl Švejk a tím se nenápadně vmísil do hovoru". A neměl by v tomto případě tak zcela nepravdu. Ostatně za mnohé hovoří již cit.: "návrh na vypracování zápisu a usnesení z pracovní sleziny dne 15.6.t.r."-----!

K otázce tzv. organizovaného trampingu se nejlépe vyjádřil ve svém dopise (s jehož obsahem jsem měl možnost se seznámit) Šerifský trojkruh Vsetínského trampingu:

Všichni účastníci se postavili proti takovémuto organizovaným oslavám 70. výročí oficiálního trampingu. S obsahem dopisu kamaráda Sedého vlka nesouhlasí a do příprav ani realizace těchto oslav se nezapojí!

Trampský národ na Valašsku byl vždy svobodný, miluje svou svobodu a ani v minulosti ani v nynější době nepřijímal a nepřijímá žádná diktování v oblasti trampské činnosti. Zapálení 70ti ohňů, z nichž 5 má vzplanout na Valašsku, nepovažují za žádný projev oslav, spíše za protest a určitou vzpouru, nehledě k tomu, že vsetínským trampům takováto Manifestace nic nepřinese a při nejlepším bude docházet k poškozování trampingu a vydobytých pozic. S požadavkem vzplanutí 5ti ohňů dojde k rozbití a né k sjednocení trampů na Valašsku, což nepotřebujeme a nechceme! -----

Ten kdo zná současnou tvář oněch legendárních osad (Údolí děsu, Údolí oddechu, Ztracenka, atp...) bude v nich asi těžko hledat žijoucí tramping. O to zarážející je snaha těchto "osadníků" (kteří přijíždějí do svých osad povětšinou osobními auty a za účelem sledování TV programu, sběru hub nebo ostrýchání trávníku) řídit současný tramping.

č. 8/88 přetiskujeme v plném znění rozhovor o činnosti jedné z podobných osad: Podobné těm, jejichž členové chtějí zorganizovat poutovou oslavu diskutabilního 70ti letého výročí trampingu v naší vlasti.

HOVORÍME s Rudolfem Bačkovským, předsedou osadního výboru v osadě Vráž-Kabáty u Jilového, NA TÉMA společná práce v osadě

Na schůzi jednoho osadního výboru v jedné osadě blízko Prahy se řešila tato situace: osadníci se vcelku aktivně účastní společných akcí, osadní výbor pracuje dobře, leč pro místní národní výbor jako by neexistoval. Padlo rozhodnutí být nikoli osadou, ale organizací svazu zahrádkářů. Někde je problém obrácený — spolupráce s MNV dobrá, ale přinutit osadníky ke společné práci je nadlidský úkol. Jak rozhodnout tam?

Pokud vím, je předseda osadního výboru již přes 30 let. Nestala se pro vás tato funkce někdy až příliš „běžnou“ záležitostí?

Formální stránka práce předsedy není zase tak obtížná a jistě „rutinná“ je tu dokonce ku prospěchu. Jednou za rok se účastní společného aktivu předsedů, občas svolá osadní výbor a pravidelně jednou s představiteli národního výboru, to se dá poměrně dobře zvládnout. Poměkud těžší je organizovat osadníky, dát je dohromady pro další budování osady. Tady již s formálním přístupem nevystačí. Zatím se mi tato práce ve spolupráci s pětičlenným osadním výborem poměrně daří, jenže čas je neúprosný a tak se v poslední době snažím zapojit do práce ve výboru i mladší generaci.

Změnil se za ta léta nějak podstatně přístup osadníků k problémům osady?

Osada vznikala již před druhou světovou válkou. Z původních majitelů chat zůstalo jen několik. Kdysi přijížděli osadníci většinou vlakem a do svých chat i do nejvyššího kopce chodili pěšky. Hrbolatou cestou jezdili jen chalupníci s kravičkami a vozil na malém voze nahoru hnůj a potom došlo skromnou úrodou z políček. Posun v myšlení i jednání nastal, jakmile se začalo dojíždět na chaty motorovými vozidly. Bylo třeba mnohá změnit. Společně jsme například vybudovali příjezdovou cestu a most přes potok a podařilo se nám vozovku dokonce i vyasfaltovat. Jenže výhody „civilizace“ zatím pokulhávají za nevýhodami. Ale to není nic nového pod sluncem. Podobně je tomu i v jiných osadách.

Které jsou nejzávažnější problémy v životě osady a jak je řešíte?

Vztah k vlastnímu majetku má pochopitelně většina chatářů, takže s úpravou zahrádky nebo nejbližšího okolí chaty potíže nejsou. Je však nutno udržovat v dobrém stavu i cesty, meze, stružky, břehy potoka, travnaté plochy a podobně. Obyvatelé naší osady se snaží zachovávat pravidla deseti bodů osadního řádu. Přesto se někdy vyskytnou nepřijemnosti s hloučností cirkulárek, rychlou jízdou osadou nebo parkováním a vozovkou. Největším problémem je získat některého osadníka pro práci k vylepšení prostředí v osadě alespoň v jednom půldnu v roce. Jako zřejmě všude, i zde se vyskytují jednotlivci, kteří nemají dobrý vztah jak k lidem, tak i ke společné práci. Dovedou snaživě pracovat jen na „svém písečku“ a přitom nepokrytě a samozřejmě využívají společné práce ostatních. Snažíme se s nimi v dobrém pohovorit a získat je pro společné dílo. Často však ani přes veškerou snahu nelze dosáhnout dobrých výsledků.

Co je tedy podle vás nejdůležitější pro získání lidí?

Po jaru, když si chatáři upraví své záhonky, rozsázejí sadbu a rozhlédnou se po upraveném okolí svého rekreačního obydlí, je vhodné po dobrém uvážení s nimi projednat, co je potřeba pro blaho osady udělat. Nejvhodnější doba pro společnou práci osadníků je začátek léta, kdy je doba dovolených a kdy si chatáři již trochu odpočinuli. Dříve u nás na pozvání přicházeli většinou stále stejní lidé. Postupně se stalo samozřejmostí, že když je třeba, přijde většina chatářů. Sami se totiž v minulých letech přesvědčili, že se vždy udělá velký kus užitečné práce ve prospěch všech — a hlavně s minimálními náklady.

Během celého roku svoláváme schůze osadníků jen v nejn nutnějších případech. Místo schůzí raději provedeme plánovanou a užitečnou práci. Důležité je získat také mladou generaci. Je ověřeno, ale často podceňovanou pravdou, že mládež, ale i starší osadníky, získáte nejlépe osobním příkladem, především členů osadního výboru.

Jak vidíte budoucnost vaší osady a chatářství vůbec?

Jsem přesvědčen, že chatářství, jako jedna z forem rekreace, se ještě rozšíří, neboť lidé budou stále více toužit po troše klidu v neponičené přírodě. Chatáři i nadále budou upravovat především cesty k chatám, ale stále více se snaží zřizovat i sportovní hřiště, dětské koutky, společná chůviště pro těboráky, nádoby nebo prostory na odpadky a někde se snaží vybudovat i pěkná koupaliště. Touto aktivitou pomáhají nejen sobě, ale mnohdy zpřijemňují životní prostředí i místnímu obyvatelstvu. A v tom je jejich šance.

Pokud vznikají chatové osady plánovitě, a tam, kde to nenarušuje přírodu, je všechno v pořádku. Ale i národní výbory by měly bez velkých přetáhů podporovat chatovou zástavbu na takových místech, kde dlouhá léta roste jen nevzhledné roští a kopřivy. Pro chaty a rekreaci domky by se mohlo více využít i některých zbytečných vojenských pruloků mezi vesnickými chalupami. Důležité je, aby vzhled chaty nenarušoval celkové prostředí osady. A mnoho chatářů jistě uvítá i nové možnosti, například pronájem chaty prostřednictvím cestovní kanceláře Čedok.

Připravil Jiří TRNAVSKÝ

Vraťme se ještě jednou k dopisu vsetínských trampů, z něhož bych rád ocitoval pasáž týkající se nejgrotesknější části "pražské petice":

Jakékoliv udělování vlaječek a odměňování (nejlepších, zasloužilých) trampů je v příkrém rozporu s tramskou etikou, nehledě k tomu, že neznáme nikoho v republice, kdo by si takovou pravomoc v hodnocení přisvojil nebo zasloužil. Popularita trampa kamaráda, který třeba složil vynikající tramskou písničku, nemusí ještě být měřítkem jeho tramské činnosti a dále vynikající tramp kamarád je kolikrát člověk úplně neznámý. Jakékoliv vyhodnocování zasloužilých trampů považujeme za poutovou atrakci nedůstojnou trampům naší oblasti.-----

Kdo dal členům TCP nebo SCP nebo komu koli právo rozhodovat o to, kdo je a kdo není zasloužilý tramp?

Kdo to vůbec je ten "zasloužilý tramský pracovník"?

Ten, kdo vyasfaltuje nejdlejší lesní cestu k osadě? Nebo tek kdo vykope osadní bazén? Vybetonuje osadní ohniště, nebo opraví šedému vlkovi auto?

Vážení samozvaní! Udělejte si ve vašich Tram či senior clubech třeba řád "Hrdiny tramské práce", na výroční oheň si objednejte lochnesku i s řetízkovým kolotočem, ale neorganizujte to, co přežilo a žije desítky let právě díky volnosti, neorganizovanosti a svobodě! Proč jste revoltovali? Proč jste se rozešli s myšlenkou Scoutingu? (polovojenský režim, kázeň, organizovanost - pozn.red.) Víte to ještě?

Nehodláme pořádat manifestační pochody Prahou ve slušivých tramských krojích. Nehodláme platit členské příspěvky klubu "správného trampa" a nebudeme zapalovat oheň ve stanovený den a hodinu jen proto, že to "někdo" nařídil! S tím jděte vážení kamarádi do háje!

Otevřený dopis šerifům TCP a SCP byl rovněž zaslán na vědomí red. časopisu Poutník Praha a Trojkruhu Vsetínských trampů prostřednictvím red. Smatlavá stopa.

Stanovisko členů T.O.S. Jasná hvězda Praha
redakce časopisu B O D L Á K
k organizování oslav 70 let oficiální tramské činnosti

Po seznámení se s obsahem dopisu šerifů TCP a SCP vyslovují členové T.O.S. Jasná hvězda a redakce časopisu Bodlák jednoznačný nesouhlas s uskutečněním plánovaných akcí v rámci oslav 70 let oficiální tramské činnosti, které jsou v přímém rozporu se základní ideou trampingu. Případná opatření ze strany bezpečnostních orgánů ke kterým by v důsledku pořádání tohoto zbytečného manifestačního aktu došlo, nejen nepřispějí k posílení důvěry veřejnosti a státních orgánů v tramping, ale naopak současnou situaci podstatně zhorší.

Nesouhlasíme s postojem několika jedinců, kteří postižení komplexem velikářství a honbou za lacinou popularitou nabourávají samotné základy trampingu, a od této pochybné myšlenky se rozhodně distancujeme!

Členové T.O.S. Jasná hvězda
red. čas. B O D L Á K
P R A H A

Bílou plání davy trampů táhnou,
vítr žene vločky do vočí,
táhnou plání, táhnou dobu drahnou,
kráčeť slevit slavný výročí.

Táhnou plání na tu velkou horu,
chtěl tam bejt, než přijde svítání.
Na tý hoře, vo tom není sporu,
suvenýry budou k dostání.

Kráčeť vejš, to jasný je jak facka,
na tý hoře budou frontu stát.
Ze kilo je jubilejní placka,
vlaječka za dvacet pedesát.

Setumřesút let prej už je tomu,
co první tramp vyjel do dáli.
Zvláštní porota se trápí, komu
za zásluhy rozdat metály.

V jedný knajpě slezina prej bylo
k zajištění těch slavnostních chvíl,
aby se věc řádně voslavila,
usnesení někdo přepravil.

Nakonec se přeci vzbudim ze sna,
sloníčko se na mě dobejvá.
Zírám já i kalkulačka Tesla,
ve výpočtech pár let přebejvá

Bílou plání zas trampové táhnou,
vítr žene vločky do vočí.
Po pohodě kempů svejch teď přahnou
a nemať káť slavit výročí.

MI ŽE KO

PRO JEJÍ KRÁSU

---a provalit hráze
očních víček
a spolu s černými havrany
odletět do světů
vzdálených krás
v naší mysli

K o z e l

KDYŽ POPRAVUJOU BÁSNÍKY

Když popravují básníky
tak do smíchu mi zrovna není
Když popravují básníky
nálada k horšímu se mění

To mívám hloupý pocity
co na to říct, já hrozně váhám
mně papouškovat nechce se
protesty, co jim přitakávám

Mně papouškovat nechce se
ty stohy novinářskéjch frází
a snad proto mi najednou
pár slůvek do protestu schází

A že teď krkem lezou mi
kecy vo svatým rozhořčení
když popravují básníky
vím jen, že v pořádku to není.

M i l o š

TA BOUDA ČESKÁ

Ta bouda česká, je ta bude hezká
až jí postavíme na Sněžku!

A ta lanovka co plánujou dneska!
snad chtělo by to ještě lochnesku

A vůbec všechno co přiláká davy
pak neviděl bych vůbec nejistě,

že si tam brzy začnem lámat hlavy

JAJÁRNA

Motýl netouží po zimním kabátu
a neshání rukavice
nepotřebuje ani kravatu
v zimě si vyspraví náladu
kapkou slivovice

K o z e l

VZPOURA

Se sluchátkama na uších
a klapkama na očích
stále vpřed
štvaný koně
lidský dostihy
stále vpřed
liják ran do slabin
a nevidět pád hvězdy
tak to tedy ne!
tak to tedy prrr....

K o z e l

LÍTACÍ PŘÍHODA

Odněkud vyprávěl dívčí hlas
já mu naslouchal
a díval se na starý obraz
na tu dívku

jenže ten hlas byl odjinud

Ona smála se
celá v růžovém
pak narostla jí křídla
a vznesla se do oblak
a, já odletěl s ní....

K o z e l

a hledat plac pro nový letiště!

M i l o š

BÍLÁ TMA

Šílená houslistka elegantně
vzala svůj nástroj
tráva vzlétla
Něco mě k ní přitahovalo
pohled mi sklouzl na její prsa
bílou tmou zazářily černé tečky
Někde blízko vybuchla supernova

Vzpoměl jsem si na Heinricha
Olberse.

LETNÍ ČAS

Byl první máj, byl lásky čas
již měsíc platil letní čas,
slavil se První máj.
A lidé čistou ulicí
kráčeli i přes háj.

A že platil letní čas
byl tenhle průvod plný krás,
radostno bylo tu.
A bylo tady veselo
zdá se, že všechno dospělo
k novému životu.

Bylo poledne, první máj
a letním časem voněl háj
vše bylo plné krás.
Bylo poledne, první máj
a země byla jako ráj,
vždyt platil letní čas

M i l o š

Okénko Kapitána Kida

Ahoj, Daktari a Bodláku,

tak jsme zdárně vybojovali postup trampskejch kapel z krajskejch kol, akorát nevím, jak postoupěj do krajskejch kol z těch mini-kol, ale vzhledem k tomu, že se stejně nejspíš žádný nepřihlásej, nebude to takovej problém. Kdyby se přihlásily, bylo by to ideálně tak, že by se nakonec do Plzně dostalo našich kapel 8, což by byla nebývalá úroda... A ještě by nejlepší z nich dostala portu. Jsem snílek, ba.

Teď konc to pouštím z hlavy, protože v ní mám jiný věci, který se zauzlujou, že by jeden nevěřil. Tak například se zavážu, že do konce roku přepracuju pro nověj SF almanach, kterej má vydávyt MON, další příběh Christyho Bigse, nazvaněj nebývale originálně OSTROV HRŮZY, kterejžto titul už použil jistěj Slávek Jelínek nebo jak se jmenoval někdy za první republiky, ale nešť, budiž, taky napsal PŘÍŠERY DOKTORA GAGRY, což mě například nenapadlo a bylo by to horší... Mně se líbíl OSTROV HRŮZY, jelikož to fakt o ostrově je, a název má bejt klasickéj, když je to o ostrově, to se ví, a ten můj není ani tajuplněj, ani tajemnej, dokonce ani Robinsonů, ale vážně jenom hrůzy, protože tu hrůzu vyrábí. Leč to si můžete přečíst, až to vyjde, já jenom že jsem na to předelání měl necelěj měsíc, ale protože jsem neměl moc hraní, byl jsem si jistěj, že to zvládnu. Tak jsem se do toho dal, plnej nadšení, vrazil sjsem tam jednu zmizelou banánovou loď navíc, pár policajtů a vyčůranýho herce ze supervizních filmů, jenže do toho jsem dostal dopis od naší československý jedničky na Island a jeho historii, kterejžto mi vysvětloval, jak je to se psaním islandskejch jmen osobních. Možná, že to vypadá jako fór, proč bych si měl zrovínka dát nohu za krk kvůli nějakěj islandskejm osobním jménům, jenže já mám odevzdaněj a do výroby předanej rukopis knihy, kde nikdo jinej než seveřani nevystupuje, všechny jména mám od svejch známějch Islandčanů, sice vzdělanějch, nebot přednášej v Reykjavíku na universitě, jenže neznalějch českýho způsobu neboli úzu psaní - a tečka mně v tý knize na každý stránce mluví nejmiň sedm lidí a všichni se jmenujou Eiríkur, Leifur, Ásmundur, Egill a podobně, což je sice podle moderní islandštiny tak správně, že by na to žádnej českěj autor v životě nepřišel, jenže je to podle toho českýho úzu blbě, jelikož my pišeme Eirík, Leif, Ásmund a Egil, a žádnej autor dobrodružný literatury do toho nemá co kecat, kdyby se znal třeba s islandským prezidentem. Takže jsem se začal starat o to, co s tím, což není jednoduchý, protože se to tiskne v Ostravě (tak to u nás chodí, nakladatel je pražskej, samozřejmě), a i když se to třeba ještě ani nezačalo sázet, není jednoduchý v rámci zažitejch postupů ten rukopis vysápnout tiskárně a nadělat do něj opravy - a pokud se to povede, tak budu muset na 250 stránkách přepsat jména asi čtyřiceti postav... ! Kapánek mi to přišlo, jak by ne, protože pořád musím dopsat ten OSTROV HRŮZY pro MON do konce roku, na tom se nic nezměnilo, ačkoliv jsem dělal, že ten štos papíru nevidím, jako se nekoukáme na konev s vodou, když nám jde o to, aby se začala vařit, nebo v lese říkáme nahlas, že nás žádný houby nezažímaj, abysme nějaký našli - jenže v tomhle rukopisu se sama od sebe nepřipsala ani řádka...

Navíc devětadvacátýho točím další měsíčník pro Ústírádio, vysílá se to každý první pondělí v měsíci, jmenuje se to ZVUKOVĚJ PORTÝR, běží to od 15.00 nozprávách na ústeckým vstupu na stanici Praha, dá se to i vás chytit na lepším rádiu, musím na to napsat celej scénář, což není sranda a nejmín dva tři dni na to prasknou, moje žena je ze mě už celó nervózní, protože tohle, co jste právě přečetli, vykládám kudy chodím, k tomu dodávám různé kletby a hroucení, a jednou taky takhle zrovna sedím u nějakýho jídla nebo co a v tom zvonek CRRRR a pošta, hele, dopis, tlustej objemnej, že by ot byl konečně ten DOPIS DOPISU, jistě taky na nějakej takovej furt čekáte, je to dopis, ve kterým londýnské firma Black, White a Brown synové oznamuje, že umřel strejda, o kterým jsem nikdy neslyšel, a já se stal dědicem osmnácti milionů liber šterlinků, eventuálně v tom dopise píše Liz Taylorová nebo Iveta Bartošová, že jim někdo pučil mý LP a že vona (tedy ony, že ano) se do mě beznadějně zamilovaly, případně že si u mně nakladatelství Melantrich objednávé jakejkoliv rukopis o 1000 stranách, tři tácy za AA - jenže místo toho to byla korektura knihy ČENŽ SE SMRTÍ, což je čtvrtěj a nátej příběh Oty Finka, kterej vyjde v roce následujícím (Třetí, NASEPTAVAC, vyjde taky napřesrok - v r. 1989, pozn. red.) a tu korekturu mám udělat do 15. ledna, takže mi nezbylo, než přidat k tomu všemu co dělám ještě lomení rukama, a jenom doufám, že jsem náležitě vysvětlil, proč jsem místo chytřejch řečí o poslání trampingu v současný převratný době napsal zrovna tohleto!

Libouchec 25. prosince 1988

Ahoj

Jan Kříd

PROČ jsem vypadl z Trampského expresu.....

ČTĚTE NA DALŠÍCH STRÁNKÁCH !!!

PROČ JSEM VYPADL Z TRAMSKÉHO EXPRESU

Když jsem byl malej skautík a říkali mi Mauglí, nazývali se nepovedení Junáci TAKYTÁBORNÍCI. Dneska by to chtělo něco modernějšího, jako jsou například Šmoulové. O jednom slově bych věděl, protože celkem nic neznamená, a používáno pejorativně, získalo by novou smysluplnost. Co tady houluješ? Bejval to dobrej kamarád, ale v poslední době nák houlí. Ten to teda zase zhoulil! Co se nám to tady zase, sakra, vyhoulilo?! Leč in medias res, neboli k věci - tohle mi došlo poštou spolu s průklepem pravidel nové trampské velehry TRAMSKÝ EXPRES aneb JIH PROTI SEVERU:

Ahoj, Kide,

odložme osobní spory (?) a věnujmež se činnosti lidu prospěšné. Vaše generace kdys vymyslela takovou jednu soutěž a naše s tou mladší se jí rozhodla inovovat a realizovat v budoucnu znova. Protože si myslíme, že je něco takového potřeba. Povíдали jsme o tom za poslední dva měsíce u ohníčků i po hospodách a dohodli se, že je, že to uděláme. Nevyzývám tě k účasti, ale k signatářství - myslíme si totiž, že pro určitou záruku, že nejde o nařísenou akci jakoukoliv organizací, by byly u toho dobrý podpisy trampskejch osobností. Čímž tě žádám. Samozřejmě očekávám i případný připomínky, nápady, postřehy. Jestli se ti bude chtít. Tož napiš. Základní návrh soutěže přikládám.

Ahoj. Houla, pes Máslo a sbytek níže pod soutěží podepsanejch. P.S. Připomínky v Novém koření беру - netušil jsem, jak deska vznikala.

---

1) MOJE OSOBNÍ SPORY S HOULOU: Věc se má tak, že dotyčný nikdy neváhal napadnout mou osobu; dobře věděl, že se strefí do mínění těch, co mě nemají rádi, protože občas říkám, co si myslím. Shodou okolností to bývají různí kritici, funkcionáři od PORTY, dramaturgové a svatá mužové, kteří (s plnou hubou FOKORY - podle toho slova je poznáte) táhnou do boje proti všemu, co je příliš srozumitelné. A Houla vyje jako Tabaki: Jsem stejně statečnej jako Širchán! Jsem stejně chytřej jako Širchán! A když potom Širchána převálcuje tisícíhlavý stáde s Mauglím sympatizujících lohotínskejch búvolů, vrt chvostem a pro změnu kvílí: Odložme osobní spory! Věnujmež se činnosti lidu prospěšné! Jako by chudák Mauglí celou tu dobu chtěl sežrat Širchána a ne naopak.

2) ČINNOST LIDU PROSPĚŠNÁ: Houla si nejspíš v čínorodém ruchu uvádění trampského mínění na pravou míru nevěšimul, kvůli čemu mám nejvíc průserů. Když pomínu písničky, který jsem složil, knihy, kter jsem napsal, zůstane

tady pořád kůže, kterou nosím na trh kvůli PORTĚ, protože bych ji (PORTU) rád viděl tam, kde bejvala (nemyslím tím Ústí nad Labem). Co dělá celej ten čas pro lidi Houla? Káše jim, co maj číst, a který desky poslouchat. A kdyby snad, nedej pámbu, nevěděli, co si o nich maj myslet, Houla jim to řekne, neboť má dlouholetou zkušenost, co má Širchán rád.

3) CO VYMYSLĚLA MOJE GENERACE: Pokud vím, SEVER PROTI JIHU tenkrát vymyslela redakce MS a získala tím stovky adres trampskejšch osad, který ve všeobecným uvolnění oněch let (1965) propadly eufrii. Tehdy taky TO MS přinášel trampský písničky, hry, různý rady, uzle, morseovku a kdovíco jinýhe, byla to prostě BOBŘÍ HRÁZ pro trampy. Dnes, kdy se spousta chytřejch lidí staví proti MANIPULACI S LIDMA, by nejspíš na všetrampskou hru MS nikdo neskočil, zvlášť když TO MS řídí folkař, což je obrovskéj fór, kterýmu se při každým novým čísle MS ochromylně pochechtávám. Tudiž - SEVER PROTI JIHU moje trampská generace nevymyslela. My na to jenom skočili a naše osada, bojující za SEVER, vyhrála soutěž domovenek. Hluboké a zasvěcené trampské myšlení pořadatelů dokazuje cena, kterou jsme za to získali: Překližková kytara stovcívka s vestavěným snímačem na rádio! To by nevymyslel ani Jupp!

4) MOJE "SIGNATÁŘSTVÍ": Houla najednou uznává, že jsem trampská osobnost, neboť to potřebuje. "Rozhodli jsme se znovu vyzkoušet hravost a bojeschopnost trampského národa..." (z propozic). KDO SE ROZHODL? Pokud jsem Houla a ti, s nimiž o tom klábosil u ohníčků a po hospodách, je to neuvěřitelná nabubřelost. Trampuju už čtyřicet let, ale i kdybych začal předloni, proč bych, hrome, měl bejt zvědavej na nějakýho Houlu, kterej prověří, jak jsem hravej a bojeschopnej? Ve jménu koho nebo čeho? Poroty, ve který (podle propozic) sedí i Jupp?! Není to trošku HRAJ SI, TUMÁŠ KOHOUTA, aby se trampové přestali domáhat vlastní soutěže na PORTĚ? Kdepak, žádný signatářství nebude. Nejsem nějakej malej houla.

5) DÁLE K "SIGNATÁŘŮM": Pokud se týče pod soutěží podepsanejšch, mám příšerné tušení, že jsou tam podepsaný stejně jako já. Protože jsem dostal žádost o "signatářství" zároveň s rozmnoženejšma propozicema, kde už podepsanej jsem. Leda že by šlo o jinýho Kida, protože tam není napsáno Kapitán. Jenže já jinýho Kida neznám.

6) PIKANTNÍ DODATEK: Poslední odstavec propozicí dí: Co zbývá? (Míněno: co ještě není určeno.) Adresa, kam můžete posílat své soutěžní zásilky (a pokud nechcete zůstat v anonymitě a přijít tím o možnost vítězství v disciplínách) s vaší adresou, případně jménem osady a především prohlášením, ke komu se hlásíte...

Ba, ta adresa by mě moc zajímala!

Kapitán Kid

Modrý srak - část III.

Den se přehoupł k večeru a na modré obloze se začal objevovat šedý povlak. Ticho lesa přerušovalo jen praskání větví a tiché povídání tří stinů.

"Jasně že vím kde jsme, ještě přejdeme dvě lesní cesty a třetí křižovatka na tý druhý vlevo odbočuje až k potoku a nad potokem to už najdem podle hlasů."

"Jen aby nebyli moc ticho" pžval se Miki.

"Nebo tam vůbec nebyli" přidal se Fred.

Musi tam být, na zvadle je to jasně napsaný, 6. den druhého týdne měsíce zrní vzplane výroční oheň," rozčiloval se Tom.

Za tichého hovoru se dostali až k potoku a dále na kemp, ale nikde nenašli ani nohu. "Ty Tome vyndej to zvadlo ještě jednou" zapochyboval Fred. "No jo, jestli oni nepočítaj za první týden neděli, a navíc nechápu, proč pišou, že sraz je na vlakovém nádraží, když sem jezdí akorát autobus." Naštěstí však bylo na zadní straně zvadla propiskou dopsáno, že neděle není týden.

Čas plynul, už se setmělo a nikdo nepřicházel. Oheň tiše praskal a plameny poskakovaly nahoru a hned zase dolů. V celém údolí panoval naprostý klid, když tu prožizl ticho výkřik "AHOJ kamarádi."

Ahoj dopověděl Tom, "to jsou oni, asi se trochu zpozdlí."

"Ahoj já jsem Bandaska, zástupce šerifa. Čekáte už dlouho? Jack přijde hned, voni si zašli do hospody na limonádu." Ahoj, ahoj, vítali se vzájemně. "Ahoj vole kamaráde," ozvalo se ze tmy a jakýsi mladý muž

střížený na ježka s černým šátkem na čele podával Tomovi ruku. "Já jsem Rambo" vykřikl tomovi přímo do obličeje a u pasu blýskl svým velkým nožem. "Hele vole" zařval Rambo obraceje se na kamaráda se vzduchovkou v ruce, "voni nám dělaj buřty, vidte že nám jich pár necháte." "To viš že ne kamaráde vole, vopeč si sám, támhle na kamenu máš syrový a klacek si uřizni tím velkým nožem," ozval se Miky. "Blázníš, to je origoš nůž, vidíš tady nahoře je napsáno US ARMY, to znamaná, že je jako z Ameriky, přece s ním nebudu krájet buřty, když stál 1300Kčs," děsil se Rambo. "Koukej tady je škrticí struna a tady jehla s nití, kompas a mám tam ještě poslední kulku, kdyby nás jako dostali tak abych mohl jako rozumíš - šejjo." "To viš že ti rozumím," odpověděl Miky a ještě dodal - to to teda pěkně začíná.

Báno se rozzářilo zlatým oparem a vytáhlo z lesa poslední stýtky chleba, roba na trávě začilo pomalu osychat a z údolí se ozývaly hlasy a pískot šupů.

"Tak zas nověj den," začpíval Fred" jsem jenom zvědavej na ty večerní přiznávky," "Já doufám, že se rozplynuly a zbyly po nich jenom pršenože," ozval se ze spacáku Míky a Tom jenom dodal, že má pořád pravý ucho zalehlý, jak mu do něj Rambo křičel.

"Ahoj já jsem Saksóna, večer jsme se neviděli, protože bylo tma, hi hi," chichotala se se dívka v minicukni a sedíc na kládě odhalila vzorek svého spodního prádla. "No ahoj" odpověděli Tom, Míky i Fred současně, ale to už se k nim hrnul šerif Jack. "Ahoj Tome a vůbec všichni, promiňte, že jsme večer přišli tak pozdě, ale oni měli všichni šizeň, a tak jsme museli jít do hospody na limonádu. Tom se podíval po ostatních, "my to chápem, ale poraďte nám, chci klukům ukázat okolí, kam se máme podívat?" "No běžte na jelení horu, ale brzy se vraďte odpoledne má Rambo připravený hry." "Tome, co myslíš stačíme se vrátit do těch soutěží," zeptal se Míky "Nevím, ale asi ne," odpověděl Tom a Fred spokojeně kýval hlavou.

A konečně tu byl večer a zapálení ohně se nezadržitelně blýžilo. Uprostřed laviček, které tvořily kruh ně větší než 5 metrů se krčila v ohništi přikrytá vařákem hranice a kolem ohniště byl z drobných kamínků vysypán kruh.

"Kamarádi ahoj, kde jste byli, že jste nestačili ty soutěže," ptal se Jack, "ale to je vlastně jedno, můžete být jenom rádi. Von ten blbec Rambo vymyslel takový hry, že je dobrá pojovička pořezaná, potrhaná, nebo aspoň mokrá. Představte si, co vymyslel. Nejdřív hod nožem na cíl, ale když jsme zlomili tři nože, tak uznal, že břiza není vhodný strom a navrhl střelbu ze vzduchovky, a tak jsme sestřelovali klobouk z hlavy. Stoján dělal Petr, ale Rambo, když nám to předváděl, tak ho třetí ránou trefil do hlavy, tak jsme toho nechali a šli zpět, ale Rambo nás cestou přepadl a rozbil lávku po který jsme šli, takže všichni spadli do potoka, ale jinak byla sranda. Ale už pojďte, za chvíli se bude zapalovat. Kolem ohně se seskupili lidé a mezi stromy bylo vidět světlo fagule, která se přibližovala. "Strčte to tam," dal šerif pokyn k zapálení. "A nyní bych chtěl shnout činnost za poslední rok, koho navrhuje jako nejlepšího osadníka," zeptal se šerif. "No já myslím, že nejlepší jsi byl ty," vyjádřil se Bandaska, "Ano, šerife ty jsi byl nejlapší," opakovali ostatní. "Tak vám teda děkuju kamarádi a uděluji si placku". "A nyní bych chtěl oznámit kamarádi, že kdo vkročí do kruhu, toho hodíme do vody." Asi po sedmém koupání se zvedla Saksóna a oznámila novou hru. "Všichni počkejte svému sousedovi napravo věc a nalevo přidavně jmáno. A teď te slova spojte, jeden po druhém je budeme říkat a má to představovat to, co máte v kalhotech.

Tmavou nocí zářil v údolí oheň, ale všude kolem panovala tma, která pohltila stromy, keř, potok, ale i tři postavy, které se nikdy nedozvěděly co měli v kalhotách Saksóna, Rambo, Bandaska, Jack, Petr a ti ostatní.

„Manévry“

(Prcek, Kudlas a spol.)

DÍL DRUHÝ

„... CO? JASNĚ. TAKY JE UŽ ASPOŇ ROK CO JSME SE NE-
VIDĚLI ... VANDR! NO JASNĚ!
TŘEBA PŘÍŠŤ SOBOTU ... MANEV-
RY? TO JE NEJAKÁ VÁŠE AK-
CE? NO ASPOŇ BUDE SRAN-
DA! TAK V PÁTEK NA NA-
ORAZÍ V ŽEVNÍCI. V ŠEST.
JASNE, BUDEM
TAM!!“

„MARJA JOSEF JA
SE ZBLAŽNĚM ...“

„... HELE NEBUDES VĚŘIT, ALE
ZROVŇA, KOMŽ JSEM ŠEL NA AU-
TODUS, TAK JSEM SI VÍPOMĚL, ŽE
NEMAM HODINKY, TAK JSEM SE
VRÁTIL A PAK SE MI ENTĚLO NA
ZACHOD A PAK MI VJEL
AUTOBUS A DILKÝ NEJEL“

„HORE PÁRÁREK,
ZMRZLI VÁŠA,
LIMONÁDA,
PIVODÓ!!“

„VYKÁKLI SE NA TO, AŠI
PŘEJDE TELEVIZE NATAČET AK-
TUALITY. RADEŠI KOUKEJ KDO
JE JOHNA!“

„TO JE SVAD
SEN NE?“

JOHN SMITH, MACHÁČEK - SERŽANT TŘETÍ INVAZNÍ JEDNOTKY T.O.U.S ARMY A
VELITEL DNĚSNÍCH MANEVŮ ... ZAKAŽTE JE!!

KDO TO JE? CO TO HAJÍ NA SOBĚ ZA MADRY?

JEDNOTKO ... ZODOR!
SMĚR KOTA 347, ZAKLADLA
PEARL BROY ... CHODĚM VĚNO!!

PO HODINOVĚM POCHODU POŘADOVÝM KROKEM DDRŽILA JEDNOTKA NA KOTU R 347 > PEARL BROY ...

„JEDNOTKO ZASTAVIT STAT! V PRAVO BOK,
POHOV-VPLUO NA MIŠTĚ. KAMARADI! VEČL,
PRO DVEŠNÍ VEČER JE INŠNÝ. VEMTOVALI, UASTVP
NA ROZKAZ A POTOM VEČERĚ. VEČERKA, JE
VE 24 HODIN. MA' VEČKO
VĚJAKY ODTAZ? PORDE!
ROZCHOD! ... ZPĚEET!
NEKTEŘI AŠI ZAPOMĚLI,
ŽE JSOU NA VANDRU. ŽE JO!
TAK JEŠTĚ JEDNOU:
... zóóóó! ROZCHOD!“

„KUDLI, ALE TO JE DOŠT
PŘEKLÝ, ZAHNÝVAT TAKO-
VOUŠKE VÁHU NA VANDR
VĚ?!“

„TELKY - ALE ZASETI VÁHODY! DECEJ SINA, ŽE Z VE-
DEŠTĚLNÝ TRAVNÍKY. A ŽE MĚ. PODĚVAT ZAMO-
REKŮ UERVOŮ - REALITICKÝMI LITKAMI. NEUÍ
VÍDEJ IUTRANALEKONLESBEM A Y VEMODU MA
ZAMOLITQVAMÍ ZOPPLAŠNÍ ŽEŽELET. A KA
TĚPAH. ISOV ETĚE KAPKY S BOKO-
LADOV, ŽVEJKAKAMA A ŽVILVEJMA
HEJMA VĚJMA!!!“

NÁSTUP NA
ROZKAZ!

KAMARÁDI! DÍVE VEŽ PŘEČTU
DEMAN' ROZKAZ K PROVE-
DENÍ OŠTŘENO BOJO-
VEMO VÁLDEU, VYŽY-
VAM VÁS NAPOSLEDY!
KOD NEMÁ PŘEDPI-
SOVÉ USTROJOVAN'
SOULÁSTI,
KODK VÝEB !!

„DEŠATNIK STEVCLSON, KAMARÁDE JEŽIŽME
MÁŠIM IŽE MAM UPRĚDPIŠOVÉ
SLIDY.“

NO TO SVAŤ NEMÍ MOŽNÝ! DUESKÁ VÍ
DRUH! THOMASOVA JSEM VYHODIL NHEO
Z NADRAŽÍ KVŮLI PUSEKLÍM A MA
14 DAK' ODMÁLIHO VĚZENÍ VŮETNĚ
ZÁKAZU DVOU VÁLDEŮ A JEDNĚM
MANĚVRŮ A TEŽ TOHLE!
COPAK VAM NIC NEŽIKÁ
USTROJOVACÍ KAZEN'
ŽE SE AŽESTYDÍŠ! A ŽE OVIVA KOVÍ
JSDU TU POTOŘOVATELE! ZÁKAZ' SE,
ALE JESTĚ JEDNOU A MĚŠ ZKAZANÝ
VĚREHMÝ MANĚVRU NA 3 MĚSÍČE!

KDYŽ JÁ MEL V PONDĚLÍ PRŮJEM PO TY
ORÍČ AMERICKÝ KOUZICEVĚ DO JSME
VHĚADILI Z NZOH', PROTOŽE SE NA-
FOVKLA, SEŽO! NO A TAK VŽ
JSEM SI DO PATKU NEŠTRĚIL
KOUPIŤ NA BURZE NOVÝ!

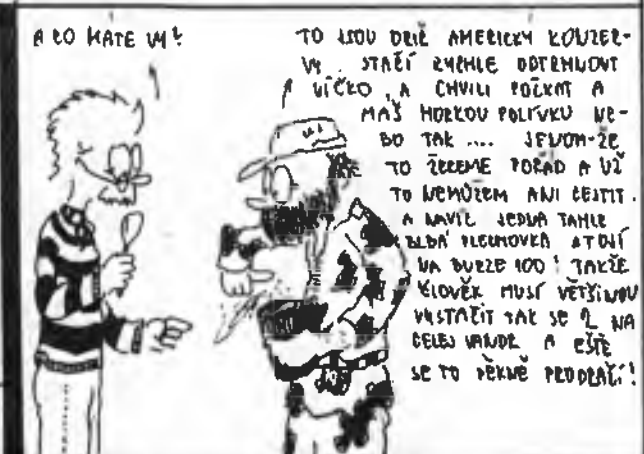

JEDNOTKO DOZŮDŮR!
ROZKAZ ČÍSLO 83, SOBOTA 24 ČERVENCE .... 7.⁰⁰ BUDIČEK, 7.¹⁰ BOUVEKA
7.³⁰ SNIDANĚ, 8.⁰⁰ BOJOVA AKTUALITA NA TEMA: « VÝVOJ TĚNDENJICH
RUKHOPALNYCH MINOMETŮ » 8.²⁵ 15MINUTOVĚ PROTESTNÍ HLĚBNÍ
PROTI ZABÍRÁNÍ BRDSKÝCH LESŮ PRO VOJENSKÉ ÚČELY, 8.³⁰ UKLID
A GALENÍ, 10.⁰⁰ TEORETICKÁ PŘÍPRAVA - PRVNÍ HODINA: VÁLKA V
TICHOMOLÍ ... DRUHÁ HODINA: POUŽITÍ ŠKRTICÍ STRUNY, ...
11.⁰⁰ OBĚD, 12.00 VÁČEK 27 PRUKŮ KULIG-PU PO DVOJICICH, 13.⁰⁰
BOJOVÝ PŮNACH A ZAHNĚNÍ MANĚVRŮ PŘEDPOKLADANĚ UKONČENÍ
NAŠIM TOTALNÍM VÍTEZSTVÍM JE V VEDELI 25. ČERVENCE V 17.⁰⁰ HOD.,
PROTOŽE V 18.48 MUSÍME STIHNOVT VLAK, TODEPSAL JSEM JÁ VLASTNÍ
RUKOU DNE 25. ČERVENCE VE 20.⁰⁰ HODIU
JEDNOTKO DOZŮDŮR! ROZCHOD....

NECHĚTE SI
MEKOP VÍŠT
S NAMA?

NE, DÍKY, TO JE
ZAKAZANÝ, MOHLO BY
TO, BĚT INPIKO-
VANY ....

A CO KATE MĚ?

TO JSOU DĚL AMERICKÝ KOUZEL-
VY, STAĚÍ ZYHLE ODRHNOVT
VÍČKO, A CHVILI POŽKŤ A
MĚŠ HORKOU POLÍVKU NE-
BO TAK .... JEJON-ŽE
TO ŽEEEME POŘAD A VŽ
TO NEMŮŽEM ANI ČESTIT.
A NÁVĚ JEDVA TANHĚ
BLDŤ HLCHOVĚH A TOU
NA BURZE 100! TAKŽE
KLOVĚX MUSÍ VĚŠTÍMŮU
VSTÁŽIT TAK SE Ž NA
CELEJ VÁLDE, A EŠTĚ
SE TO PĚKNĚ PŘEDŽÁ!

VEČERKAAAAA

DRUHÝ DEN

BUDÍČEK, NASTUP NA BOJVIŠŤ.
TAK PADAM, PADAM BOYS A
ŽADNÝ FLAKANÍ!!!

ALÉ JEDU - JEDU Z TĚCH
PELECHŮ TO MUSÍ
BĚŽT FUKDÍ!

MILUJEME VCHOPÍME LEVOU RUKOU, ZAPĚME DO PO-
HYBLIVÉ TROJNOŽKY A LEHCE VASUVEME VADOUŤI
DO DRAŽKY

NEPŘVĚ JE TŘEBA PŘIBLÍŽIT SE
K OBĚTI, CO UJELIŠ? POTE
ODŠROUBEME KEJTY KULOJETI
VOLE A LEHCE ZATAHNEME.
PŘESVĚDĚJME SE O SPRÁV-
NEM CHODU NAVÍCENÍ
STRUNY NA TĚROVÝ KROU-
ŽEK A .....

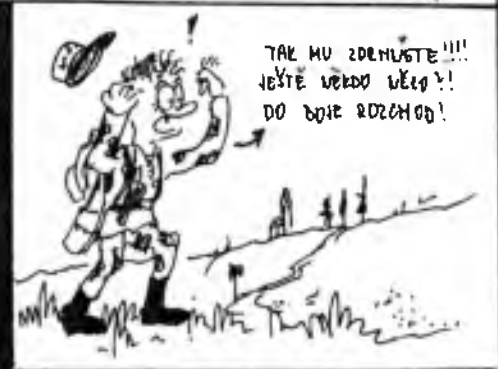
BOJOVÝ POPLÁCH! BOJOVÝ POPLÁCH ...!
NASTUP V PLUVĚ TOLU!

TO TAK
JEŠTĚ!

!! ... SITUACE PEARL BROSKA - NEPŘÍTEL,
SE POKHÝVĚ V SEKTORU A34. PŘESPOKLÁDA SE
ŽE ASI OKOLO 19⁰⁰h. ZASTAVÍ A ZAČNE SI
OPEŘAT BURTU ... SITUACE VĚŠE: ZAHAJÍME
PŘEMULCEPOVÁNÍ NEPŘÍTELE PO VYTBĚLE PŘA-
SE A ZIKULOVĚME HO. MÁ VĚKDD ODTAL!

ZDE! DEŠATLÍK STEVENSON!
CO KŤEŽ MÁŠ ZASE ČMŤT
NAJMEJ!

TAK MU ZDEMLUJTE!!!
JEŠTĚ VĚKDD VĚKDD?!!
DO BOJE ROZCHOD!

ASI ZA HODINU :

ZDE NA TOMTO MÍSTĚ
PŘEKROUJEME VODU!
TOK !!

JOHNE, ALÉ TAMHLE ZA
PČM STROMEM JE PŘES
POTOK LÁVKA TAK PŘED!

A KĚMU VYCHOM, SEBODU TAPALI
TY ZLUNY

.. KAMARADÍ ... TĚŠ POZOR! NEPŘÍTEL SE
ZŘEJME VYML DO TOHO MĚSTÍ ZA
MOČALEM. MUSÍME SE K NĚMU DOSTAT
ZČELA LEPOZROVDVĚ ... PŘÍZEMÍM
VĚŘED!

TAK NA TO TI SEŽDO LEREM
VEDAL SEM ZA WOODLADY
NA BUZE 4 TISÍČE ŽEJDM
PŘETO, ABYCH SE VUJEM TĚB
VÁLEL V BAHNĚ!

BŮŮ - ŠKŮT -
HŮŮŮ ZAMA-
ZALA SE MI
VÁSIVKA!

... PŘEC. KUDLAS POZORUJÍ AMI-
EM. JAK SE PRAVĚ OBLĚKÁÍ...
JOHN PŮBÍNA! OKOLO, VŠICHMÍ
JSOU VĚŠEVÍ BŮZUMMÍ BATOUM
ŽRACAKY, BATEBKOU, MĚSTOV,
KRUMPAJEM AND...

... JOHN: << POHYB, POHYB, TO
TO TRVA, ZA 5 MINUT MUSÍME
DOBÝT KOTU 324 A PORAZIT
NEPŘÍTELE! >>

HELE KOUKALI - TO SOU VONI!
HURRÁÁÁ NA NĚ!

UČITELI, UKRADLI MI NŮZ, SE
ZKRTILI ŠEVČOU A MODILI DO POKRKA
ČOD' MAM DELÁT?

JEDNA Z LEVA NO A
TA DRUHÁ??

TO JE PARÁDA KOUČENÍ SE LÉČO
DEJE ALE MAM SAKOVÝ POCIT ŽE TAMHLETEN
JISTĚNĚ PICHVOUT!

BYLI JSME PŘEVÁŽI
NA VANDR A AMYÁRA,
ALE TONKE VŽ PŘEPISKLI?

NO MPADATE NORMÁLNĚ ... KLÍČO
PŘEPŠTE U NÁS V ČANOV, BUDE
NAC VÍC, TI BŮCI TO ZKUSÍ
URČITĚ ŽEŠTE JEDNOU!

ZATÍM V LÉŽENÍ PORAZENÝCH ANKŮ

KAMARÁDI! PVIDEME
ZNOVA DO VŮTKU!
TENTOKRÁT ZA POMOCI
MUMIE A SVĚTLIC!!

JASNĚ SERŽO!

TO BUDE
VÁRĚZ!

ALE ZATÍM...

... AŽOŘE, ČIMLI SI
I VODPOZIVEM, VĚJAK
I MĚ TÁ PÍVA OVEŠKA
ZMŮHLY ...

A MĚ MI VĚ ŽE!

KRACH

KRUCINALHIMHERGOTPAGOT
BANDU MASAČOUNKA, ČETE
JEDNOU VÁS TU NARHNTAŇ
S ŽEMA RACHETLIEVAMA ITAŇ
DO VÁS UASHPU BŮKŇ?

NEDĚLE ODPOLEDNE

JO, HLAVNĚ TA NEBELE, FREDŇ
TA JEJICH DIADA JSOU PRIMA
NA TV ŽUMAVU
SNIMA JEDEM!

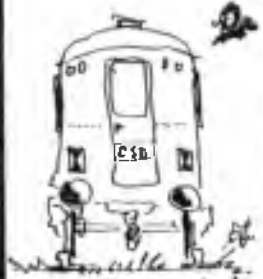
NO JASNĚ, ALE ŽEN
BYL TO DEŽVA
VANDR!

NO JASNĚ! ALE ŽEN
ABYCH ČIMTIL VĚAK!

KONEC II. PŘÍBĚHU

POKRAČOVÁNÍ PŘÍBĚHU